

**TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE MAATSCHAPPIJ EN FINANCIËN VAN GEMEENTE LAREN**  
**d.d. 9 oktober 2025**

---

**1. Opening en vaststelling agenda**

De voorzitter: Dames en heren, ik heb van de week de burgemeester horen zeggen, op mijn iPhone is het 20.00 uur, op de klok nog niet, maar we hanteren de iPhone, want dan gaat de hele vergadering vanavond goed. Welkom bij de commissie Maatschappij en Financiën die hierbij geopend is. We hebben een mooie agenda, maar zoals gebruikelijk doen we bij de opening even te melden wie hier allemaal aanwezig zijn in dit gezelschap, met ook op de tribune een aantal mensen. Dat zijn denk ik allemaal vooral ambtelijke ondersteuning. Maar voor mij op rechts en voor u op links zit mevrouw Jolanda Graafsma van CDA, daarna Evert de Jong van Liberaal Laren, daarna de heer Erik Koldenhof, de VVD, Stef Merckx van de VVD, dan mevrouw Ellen van Dorst van D66, ondergetekende Erwin van den Berg. Naast mij zit Antoinette Kroon-Stam, onze griffier en commissiegriffier. Dan komt de heer Wim van der Zwaan, Larens Behoud, Thijmen Jacobse, Larens Behoud, Ben Wichers-Schreur van Groen Laren, Andreas Grunwald van Groen Laren en dan hebben we Desirée Niekus van De Larense Vrouwenpartij. Dan komt onze gemeentesecretaris, Petra Zwanikken. Dan wethouder De Groot, dan wethouder Van Midden en uiteindelijk onze burgemeester, mevrouw Joan de Zwart-Bloch. En dan krijgen we twee ambtenaren, maar die ga ik zo meteen noemen als we bij het onderwerp zijn. Nou, hiermee is de vergadering helemaal begonnen en ook geopend. We hebben nog een paar afwezigen, waaronder mevrouw Berghorst van D66 en de heer Spaan van Democratisch Laren. En we missen geloof ik ook de heer Lobregt van het CDA, maar misschien komen ze allemaal nog. Als we dadelijk de vergadering beginnen en u bent aan de beurt, dan wil ik graag dat u via de voorzitter spreekt. Dan noemen we uw naam duidelijk, dat is goed voor de verslaglegging en dat is ook handig voor het transcript. We hebben vanavond bij het onderwerp Ateller Het Gooi één inspreker. Nou, die gaan we dan op dat moment aankondigen. En dan zijn we er eigenlijk met deze opening en vaststelling van de agenda, als u het eens bent met de agenda? Ik kijk even u allen aan. Als er geen reactie komt, dan is de agenda hierbij vastgesteld.

**2. Presentatie over Bibob (horecavergunningen en APV)**

De voorzitter: En dan komen we bij de presentatie van de Bibob, horecavergunningen en APV. Nou, onze portefeuillehouder is mevrouw Joanne de Zwart-Bloch, onze burgemeester. De presentatie wordt gegeven door Nikki Lowijs. Nou, die zit inmiddels aan tafel. Welkom. Zij is strategisch beleidsadviseur openbare orde en veiligheid van de BEL Combinatie. En naast haar zit Mark Albers van het RIEC en het RIEC staat voor Regionaal Informatie en Expertisecentrum. Maar we geven allereerst het woord, het is een presentatie, dus we luisteren. En dan is er daarna denk ik gelegenheid voor het stellen van vragen, stel ik mij zo voor. Maar ik geef het woord eerst aan onze burgemeester.

Mevrouw De Zwart-Bloch: Voorzitter, mijn voorstel zou zijn om het woord direct aan Mark en Nikki te geven, want de introductie van het onderwerp zit ook in de presentatie. Dat kan ik niet mooier maken dan zij het al op papier gezet hebben.

De voorzitter: Dank u wel. Nou, dan geven we het woord eerst aan Mark Albers. Dan gaan we naar u luisteren. Ik zeg net van, de vragen aan het einde, maar ik denk dat dat het handigste is, mijnheer Albers.

De heer Albers: Ja, dat is het handigst om te doen.

De voorzitter: Ja, oké.

De heer Albers: We hebben zo'n beetje twintig minuten om door een aantal slides te gaan en tien minuten voor ...

De voorzitter: Wel even dicht bij de microfoon blijven, want anders dan komt het niet goed op de band.

De heer Albers: Dichterbij blijven. Oké. Ja, de Wet Bibob, daar gaan we het over hebben. Ik hoorde u al zeggen, vergunningen en APV. Maar de Wet Bibob strekt nog wat verder dan vergunningen en APV. Met de Wet Bibob hebben we het over de bevordering van integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur. Nou, dat is al een hele mondvol. Het is een wet uit 2003 die vooral bedoeld is om vanuit alles wat een gemeente doet, alles wat de overheid doet in de gaten te houden of je niet daarmee impliciet criminaliteit faciliteert. Ja, en wat we daar eigenlijk mee willen voorkomen is dat in de maatschappij oneerlijke concurrentieposities ontstaan, omdat spelers die bijvoorbeeld crimineel vermogen gebruiken, geld witwassen een betere positie hebben in het economisch speelveld dan andere spelers. Ja, en als gemeente gaan we heel vaak over vergunningen die we verlenen, bijvoorbeeld voor een café, een restaurant, maar ook bijvoorbeeld subsidies die we verstrekken. Waar we dus willen kijken naar, zijn het eerlijke partijen met wie we zakendoen? Ik heb er even het plaatje bijgezet van bebop de jazzstroming. Want ik kom nogal regelmatig tegen, voor mensen die wat minder in de wet zitten, dat ze Bibob met een p aan het end schrijven. En die verwarring die komt vooral vanuit die jazzlijn, dan hebben we alleen ook te maken met een e'tje erin. Dus ik hou het vooral op dat laatste stukje openbaar bestuur en daar willen we geen p van maken. Dus de Wet Bibob, bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur. En het is een wet, een klein wetje moet ik eigenlijk zeggen, maar wel een wetje wat behoorlijk dynamisch is. En dat heeft te maken met dat eerste woord wat erin zit, de bevordering daarvan. Want we zien dat met de ervaring die we opgedaan hebben om door die Bibob-bril te kijken, dat we ook in toenemende mate hebben gezien dat er sprake is van een vorm van waterbedeffect. Waar we de horeca over het algemeen al redelijk onder controle hebben, zien we dat het langzaam verschuift naar andere domeinen. En dat heeft ertoe geleid dat die wet al in 2013, dus na tien jaar voor de eerste keer herzien is, toen in 2020 een tweede keer herzien is en twee jaar later alweer herzien is. Dus daar zit een behoorlijke dynamiek in dat instrument Bibob en dat heeft er vooral mee te maken dat we merken dat in die ontwikkeling van toepassing, dat we toch steeds nieuwe kansen en mogelijkheden zien. Nou, de gemeente die beweegt daarin mee en samen op BEL-niveau is er samen met het RIEC, Regionaal Informatie en Expertisecentrum, geïnvesteerd om het beleid wat de gemeente hanteert op hetzelfde punt te krijgen. In de zomer is daar het nieuwe beleid gepubliceerd. Dat is een hele mooie stap, omdat we naar de maatschappij daarmee aangeven hoe we dat Bibob-instrument inzetten, in welke gevallen we Bibob-toetsing doen. Ja, daar zijn we heel transparant dus naar onze inwoners en onze ondernemers over wanneer we aan de slag zijn ermee. De Bibob-coördinator. Nou, er start net een nieuwe, Ruben, binnen de gemeente. Die is beheerder van dat beleid en die zorgt ook voor de verbinding met de vakafdelingen. Want ja, Bibob is niet een op zichzelf staand instrument. Het wordt altijd gekoppeld aan bijvoorbeeld een vergunning die verleend wordt of een subsidie die verstrekt wordt. We hebben binnen de Gooi- en Vechtstreek bepaald dat als we wat complexere casuïstiek tegenkomen, dat we samenwerken op het niveau van de vijf gemeentes binnen de Gooi- en Vechtstreek. Omdat we daarmee wat meer continuïteit kunnen bieden, omdat we zien dat de Bibob toch wel een heel erg expertisediscipline is. Nou, en als je dat per gemeente allemaal moet organiseren, ja, dan legt dat een heel groot capaciteitsbeslag. Met het risico dat iemand niet vaak genoeg complexe dossiers

tegenkomt, dus daarom bundelen we de expertise van de verschillende gemeentes. Vanuit de Wet Bibob zeggen we eigenlijk, we zetten twee brilletjes op. Ik heb een foto. Ja, ik kom zelf uit Deventer en mijn burgemeester is iemand die een fervent voorstander is van de toepassing van de Wet Bibob. Daar staat al in het artikeltje bij vergunning op criminele invloeden. Ja, we hebben in Deventer een aantal seksinrichtingen gehad waar duidelijk werd dat daarachter sprake was van mensenhandel, dat er echt serieuze misstanden waren. Nou, dat heeft uiteindelijk ertoe geleid dat de vergunningen ingetrokken zijn voor de raamprostitutie die daar zit. En het vervelende wat erachter vandaan komt, is dat vervolgens, ja, dat zijn ramen die daar staan, dat een deel van die ramen nog steeds niet bezet zijn. En dat die eigenaren van die panden er eigenlijk helemaal niks aan doen, omdat ze geen inkomsten meer krijgen. Daar zie je, nou ja, de kracht van het instrument aan de ene kant, mensenhandel wordt gestopt. Aan de andere kant heeft het soms ook best wel een forse impact op die ondernemers. Want ja, die panden weer in gebruik nemen, dat betekent eigenlijk dat er een eerlijke ondernemer in moet komen en dat blijkt vrij lastig om daar nieuwe exploitanten voor te vinden. We kijken bij Bibob door twee brillenglazen. Ik zeg wel het ene, dat is makkelijk voor mij, met een bril op is witwassen. En dan gaat het eigenlijk om geld wat op illegale wijze verkregen is, om dat te gebruiken. Nou, daar zit bijvoorbeeld die oneerlijke concurrentie in. Als jij als ondernemer illegaal geld gebruikt, dan kan je beter concurreren dan de anderen in het maatschappelijk speelveld. En de andere is wat we noemen een slecht weer voorspelling. Dan kijken we eigenlijk naar foute gedragingen van iemand uit het verleden, strafbare feiten die met het afgeven van die vergunning weer gepleegd kunnen worden. Nou, je zou je voor kunnen stellen, een ondernemer die bijvoorbeeld in de horeca actief is en die regelmatig de fiscus niet helemaal correct betaalt, die de sluitingstijden niet op de juiste manier hanteert. En die ook nog eens, ja, moet ik even snel iets erbij bedenken, maar nog een feitje pleegt. Dat zou genoeg kunnen zijn om in ieder geval vanuit Bibob te zeggen van, ja, hier is iets aan de hand en we moeten hierop ingrijpen. Nou, daar kunnen we op verschillende niveaus ingrijpen en dat wordt gekoppeld aan de ernst van het gevaar wat we zien. In Bibob-termen hebben we het over risico's van die integriteitsschendingen. En dan kennen we geen gevaar, dan doen we niks. En eigenlijk is Bibob dan, nou ja, toegepast en is er geen conclusie uitgekomen. We kunnen lichte feiten zien en dan zeggen we dat er sprake is van een geringe mate van gevaar. En dat betekent over het algemeen dat we dan zeggen, we geven een aantal spelregels mee, we verbinden voorschriften aan een vergunning. Dat zou bijvoorbeeld kunnen zijn dat als iemand gefinancierd wordt door iemand die crimineel vermogen heeft, om te zeggen, vindt een andere financier. Maar het zou ook kunnen zijn dat je bepaalde gedragingen, dat je dan zegt van, ja, de komende twee jaar houden we je in de gaten. En als je weer een overtreding begaat, dan grijpen we in. Dus we houden je gewoon even een periode onder scherper toezicht. En als we de ernstige mate van gevaar hebben, dan is eigenlijk de conclusie, de aanbeveling, dan moeten we de vergunning weigeren of we moeten bijvoorbeeld subsidie intrekken of we moeten een transactie niet aangaan. Dat is de zwaarste conclusie die getrokken kan worden in een Bibob-onderzoek. Sinds de wetwijziging in 2020 mogen we daar ook voorschriften verbinden. En dat heeft dan eigenlijk vooral te maken in die situaties dat stel dat er hier één bedrijf is wat het afval ophaalt en dat bedrijf dat zou toevallig de conclusie ernstige mate van gevaar krijgen, de Bibob-toets daarop, ja, dan zou je niet willen dat het afval niet meer opgehaald wordt. Dan zou je dus kunnen zeggen, ik verbind voorschriften aan het feit dat, ja, waar de risico's in zitten, dat die ondernemer daar wat aan moet doen. Zodat we binnen een jaar bijvoorbeeld of een nieuwe partij hebben die het kan doen of dat deze ondernemer keurig netjes zich houdt aan de spelregels die er zijn. Bibob grijpt daarin vrij ver in op ook de bedrijfsvoering van de betreffende ondernemer. Nou, waar zetten we Bibob in? Hier zie je een breed scala aan mogelijkheden langskomen. Het diagrammetje wat er staat, komt bij het Landelijk Bureau Bibob vandaan. Dat is een adviesorgaan bij het ministerie van Justitie en Veiligheid en de complexere onderzoeken die komen daar meestal terecht. En daar zie je toch dat heel veel

nog steeds gewoon getoetst wordt op de horeca, dat een redelijk segment te maken heeft met de bouw en dat daarna er wat kleinere snippertjes komen. En daar zit bijvoorbeeld zorgsubsidieverlening in en daar zitten een aantal bijvoorbeeld aanbestedingen bij. Dat zijn ook de domeinen waarop we Bibob in kunnen zetten. Het gaat om vergunningverlening, het gaat om subsidieverlening en het gaat om een deel van de civiele transacties die we aangaan, dus het verkopen of het verhuren van onroerend goed van de gemeente. Maar ook bijvoorbeeld contracten die we aangaan, dus spullen die we inkopen, dat soort constructies. En wat we sinds 2022 zien is dat er vooral ook op de inkoop van de zorg, Wmo Jeugdwet bijvoorbeeld, dat daar een Bibob-toets toegepast kan worden. Nou, voor jullie wordt in de regio door het regiokantoor die zorg ingekocht en die zijn druk bezig om te kijken hoe zij de Wet Bibob op hun inkoopproces in kunnen richten en daar ook de toetsing op kunnen doen. En helaas zien we daar ook al wel bij een aantal contracten dat er aanleiding is om daar kritisch te kijken vanuit de Bibob naar die contracten die er lopen. Dus, nou, als we het nieuws volgen, dan zie je dat er zeker vanuit zorg best wel een reden is ook tot zorg waar het gaat om of de partijen eerlijk hun werk doen en ook de juiste diensten leveren en ook die diensten op een juiste manier in rekening brengen. En gezien de hoeveelheid geld die daarin omgaat, is het echt waardevol om daarop aan slag te gaan. Naast datgene wat zich in de reguliere vergunningenlijn natuurlijk binnen de gemeente beweegt. Even kijken, volgens mij gingen er twee. Ja, wij kijken in die slecht weer voorspelling vooral naar de gedragingen van de betreffende ondernemer of de betreffende subsidieaanvrager en dan kijken we naar strafbare feiten. Nou, dan kan je kijken naar waar iemand voor veroordeeld is. Maar vanuit het bestuursrecht hebben we een wat bredere mogelijkheid om feiten te interpreteren. Dat betekent ook dat vermoedens van strafbare feiten meegewogen kunnen worden en dat we bestuurlijke boetes en bestuurlijke sancties ook mee kunnen wegen. Dus we kijken heel breed naar de gedragingen van de betreffende aanvrager en we kijken naar of die gedragingen, en dan gaat het eigenlijk over de misdadingen, of die ook weer gepleegd kunnen worden met deze vergunning. Dus stel je voor dat we een contract met een zorgbedrijf aangaan, dan wordt gekeken of zij misstanden hebben in de zorg die bekend zijn bij ons, die kunnen tegengeworpen worden. Maar het zou ook kunnen zijn dat als het gaat om slechte administratie, foute facturen sturen, te hoge kosten in rekening brengen, dat we die aspecten meenemen. Dus we kijken heel breed naar, houdt die ondernemer zich aan de spelregels zoals we die in de maatschappij hanteren? En ik heb hier een plaatje bijstaan met Bibob in het licht van de onschuldpresumptie. Dat voelt voor veel ondernemers als straffen. Dat is niet zo bedoeld, maar het voelt wel zo. Dat wil nog wel eens de discussie oproepen van, de gemeente bestraft mij door mijn vergunning in te trekken. Nee, we willen voorkomen dat iemand met die vergunning weer feiten kan plegen. Ja, zo'n betrokkene die die vergunningaanvraag indient, die kan op verschillende manieren in verweer komen tegen het voorgenomen besluit. We hebben de reguliere manier van besluitvorming die we in het bestuursrecht kennen, dus dat betekent dat er een voorgenomen besluit wordt gepubliceerd. Daar kan iemand een zienswijze op indienen. Dat is vaak het eerste moment waar met een betrokken ondernemer echt over die conclusie gesproken wordt en waar andere inzichten, nieuwe inzichten gegeven kunnen worden. En dat kan leiden tot een ander besluit. We zien zeker in de laatste vier jaar dat waar evenredigheidstoetsing de impact van een besluit op de betrokkenen, dat we daar steeds secuurder naar moeten kijken. Dat er ook veel meer geïnvesteerd wordt, juist in die fase om van die ondernemer te horen of van die betrokkenen te horen wat de eventuele impact is. En of er nog andere zaken spelen, waardoor iemand zegt van, ja, je moet gewoon feiten die jullie geïnterpreteerd hebben vanuit een ander licht zien. Nou, uiteindelijk nemen we dan een besluit en dat besluit kent de gewone lijn van het bestuursrecht. Dus we kunnen naar de bezwaarschriftencommissie en daar kan beroep ingesteld worden, dus we kunnen naar de rechter gaan en uiteindelijk tot aan de Raad van State geprocedeerd. En dat zien we ook regelmatig gebeuren in Bibob-zaken en daardoor zien we ook dat die wet redelijk leeft door jurisprudentie die door de Raad van State in de uitspraken uiteindelijk wordt

vastgelegd. Dus het is een behoorlijk dynamische wet, maar het gaat om de toepassing. Dan het lastigste element van een Bibob-onderzoek en dat is, er zit een stringent geheimhoudingsregime binnen de Wet Bibob. Dat heeft te maken met, ja, er komt allerlei informatie vanuit bijvoorbeeld het strafrecht, overtredingen die iemand gepleegd heeft, maar er worden ook gegevens opgevraagd die iemand bij de Belastingdienst heeft ingediend. Dus je krijgt heel veel informatie over die betrokken ondernemer over zijn onderneming of haar onderneming en de spelers die daaromheen zitten. Dus dat betekent dat informatie uit een Bibob-onderzoek eigenlijk alleen gedeeld mag worden met die spelers die daar daadwerkelijk inhoudelijk een rol in vervullen. En dat betekent dat vaak de burgemeester, nou, als verantwoordelijke een deel van die informatie wel te horen krijgt, maar dat in het besluit zelf die informatie in een geheime bijlage zit die niet gedeeld kan worden. Die informatie wordt wel gedeeld met de betrokken ondernemer, omdat die daar verweer tegen moet kunnen voeren. Maar die ondernemer heeft zelf ook een geheimhoudingsplicht, die mag daarover niet uit de school klappen. Nou, dan zie je dat in sommige gevallen er meer bekend gemaakt moet worden over zo'n onderzoek dan alleen maar, we weigeren iets. Zeker als we een voorschrift of een voorwaarde gaan verbinden aan een vergunning, ja, dan zal er aangegeven moeten worden welk voorschrift dat is. En ook gekeken worden, ja, is dat voorschrift, ja, moet dat voorschrift gecommuniceerd worden naar de maatschappij? En daar zie je soms dat zelfs naam en toenaam van mensen in vernoemd wordt, omdat er besloten wordt of bepaald wordt op grond van de Wet Bibob dat het risico zit in de aanwezigheid van bijvoorbeeld een oude eigenaar. Ja, dan moet dat meegaan in het besluit en dan is dat opeens wel openbare informatie geworden. Maar de reden waarom dat opgenomen wordt, daar kan weer niet over gecommuniceerd worden. Dus dit leidt nog wel eens tot best wel een spannend gesprek over, ja, maar hoe komt dit nou waar je eigenlijk als burgemeester of vanuit de rol van Bibob-onderzoeker geen enkele uitspraak over kan doen. Ja, samenvattend, als we de Wet Bibob pakken, het is vooral een instrument wat de integriteit van het handelen van de gemeente moet beschermen, met een duidelijke werking ook naar het maatschappelijk speelveld. We willen vooral die eerlijke concurrentiepositie, we willen zorgen dat eerlijke partijen binnen de gemeente actief kunnen zijn. Het is toepasbaar op vergunningen, subsidies en transacties. Ja, dat betekent eigenlijk, daar waar de gemeente grip heeft op wie in het maatschappelijk speelveld actief is. Nou, daar kunnen we op sturen. En ja, het is belangrijk dat we daar een stukje capaciteit op zetten en dat we samenwerken. Nou ja, dat zien we al hier in de regio met bijvoorbeeld ook de inkoop, met de zorg, in het RIEC-verband waar het gaat om inzichten die we kunnen delen. Ja, en het begint allemaal uiteindelijk met die aanvraag van die vergunning, een subsidieaanvraag of uiteindelijk een transactie die we als gemeente aangaan, dus een inkoopopdracht, zoiets. Daar wilde ik het even bij laten.

De voorzitter: Mijnheer Albers, dank u wel voor uw toelichting. Dan kijk ik even nog naar de burgemeester of die nog iets daarbij wil zeggen? Niet? Nou, dan ga ik even kijken wie er allemaal een vraag willen stellen. Ik zie als eerste de heer Merckx van de VVD, dan mevrouw Van Dorst en dan zie ik de heer Jacobse van Laren Behoud. Aan u het woord, mijnheer Merckx.

De heer Merckx: Dank u wel, voorzitter. En dank ook voor deze zeer heldere presentatie. Verhelderend om nog een keer eens even goed te horen wat Bibob allemaal doet. Duidelijk de horeca en dat is natuurlijk iets wat voor ons allemaal zichtbaar is en dat wordt ook goed begrepen denk ik. Wat denk ik interessanter is, is wat u ook al aangaf, de zorg. En als je kijkt naar de grafiek, de pie chart, is dat nog maar een klein deel, terwijl daar juist heel veel geld in omgaat. En dat zei u zelf ook al geloof ik. Dus de vraag op dit moment is, u noemde namelijk dat de Gooi- en Vechtstreek denk ik dat waar u op doelde, is het ook zo dat de organisatie de HBEL, Huizen, Blaricum, Eemnes en Laren waar dus ook zorg wordt verleend, waar Wmo wordt geregeld, waar ook

jeugdzorg wordt toegekend, is die een onderdeel van deze opzet al? Daarnaast denk ik is het goed van te begrijpen ook wie op een gegeven moment hiermee begint en op welk moment. Op het moment dat een nieuwe contractpartij wordt meegenomen voor zorg en wie vraagt dat dan aan? Wanneer, op welk moment wordt zo'n Bibob-onderzoek gestart? Want degene laten we zeggen, de ouders die jeugdzorg inkopen, die zullen dat niet beginnen. Is het de gemeente die dat dan zelf opstart? Daarnaast nog een vraag over wederom terug naar zeg maar Gooi- en Vechtstreek, HBEL, is er een gezamenlijke norm op basis waarvan er dan onderzoek wordt gedaan? En dat onderzoek zelf, u noemde ook al zeg maar samenwerking tussen de driehoek politie, burgemeester, openbaar ministerie, wie speelt dan hier een rol in? Zit daar ook nog een initiërende factor in? Of bijvoorbeeld de FIOD, is dat dan de vierde partij die daarbinnen kan komen? Want er zit natuurlijk een hoop frauderisico daarbinnen. En ja, ik denk dat ik het hier maar even bij ... Ja, en even wat, u noemde ook nog de complexere casuïstiek. Ik ben even benieuwd gewoon, wat is de complexere casuïstiek? Een heleboel vragen voor u. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Merckx. Dan gaan we naar mevrouw Van Dorst, want dan verzamelen we de vragen eerst even. Mevrouw Van Dorst, D66.

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Dank u wel, voorzitter. Ik had inderdaad eigenlijk dezelfde vragen. Wie zijn de opdrachtgevers? De heer Merckx die ging de zorg in. Ik ga even een andere kant op en dat is van de opdrachtgevers, kunnen dat ook inwoners zijn? Kunnen dat ook bijvoorbeeld gedupeerden zijn, maar dat kunnen bijvoorbeeld ook concurrenten zijn die zeggen, hier klopt iets niet? Dat was eigenlijk meer de brede vraag, wie, van welke kant komt bij u een opdracht binnen?

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van Dorst. Dan ga ik naar de heer Jacobse van Larens Behoud.

De heer Jacobse: Dank u wel, voorzitter. Misschien is dit wel de simpelste vraag van alle. Als je naar die cirkelgrafiek kijkt, dan is het natuurlijk schrikken geblazen. Nou, dan zitten we allemaal zo van, ja, dat wisten we al en jammer en dit en dat. Wat is de dynamiek daarvan? Kunt u uitleggen of dat groeit? Kunt u uitleggen of we de zaak beter of anders in de klauwen krijgen? Ik neem aan dat uw organisatie een bepaalde doelstelling heeft om niet alleen vast te stellen, maar daar ook mee te dealen. Dat zou ik graag van u horen.

De voorzitter: Ja. Nou, dan hebben we de vragen gehad. Dan kijk ik naar de heer Albers voor de beantwoording. Mocht u iets niet kunnen beantwoorden wat bij de burgemeester zou horen, dan zie ik u vanzelf wel naar mij kijken.

De heer Albers: Nou, dank voor de vragen. Ik moet even goed op een ritje houden dat ik ...

De voorzitter: Mag ik nog wel vragen dat u goed in de microfoon blijft spreken? Dat geldt trouwens ook voor degenen hier aan tafel.

De heer Albers: Oké. Dat het is nogal een rijtje vragen wat zo langskomt, dus ik hoop dat ik ze allemaal beantwoord. En geef anders de scherpste van, ik wil daar nog even antwoord op hebben. Ja, eigenlijk kan ik twee vragen bij elkaar pakken, wat is nou de aanleiding voor een Bibob-onderzoek? En eigenlijk heb ik er daar drie mee te pakken misschien wel. De aanleiding voor een Bibob-onderzoek is in principe een nieuwe vergunningaanvraag, een nieuwe subsidieaanvraag of een contract wat je aangaat. Dus dat betekent vanuit de gemeente en vanuit een vakafdeling van de gemeente is er eigenlijk een trigger, omdat een ondernemer zich

meldt om een vergunning aan te vragen of er bijvoorbeeld een subsidiemogelijkheid geboden wordt en een ondernemer zich daarvoor meldt, of dat er actief gezocht wordt naar bijvoorbeeld de inkoop van producten of diensten. Dat is de trigger uiteindelijk om te kijken, doe ik zaken met een zuivere speler? Dus er moet eigenlijk altijd sprake zijn van die relatie om een Bibob-traject te starten. En dat Bibob-traject start altijd gelijk met de behandeling van die subsidieaanvraag of de vergunningverlening of het inkoopproces. Dat betekent ook dat niet zomaar een belanghebbende zich mag melden en mag zeggen van, gaan jullie even Bibob 'en. Als we het hebben over Bibob op een lopende overeenkomst of op een lopende vergunning, dan hebben we ook in het beleid een aantal aanleidingen staan. En die aanleidingen die komen eigenlijk allemaal van de bestuurlijke partners of partners uit het strafrecht. Dus het kan een signaal zijn van de politie of van het Openbaar Ministerie. Het kan zijn dat vanuit een van de vakafdelingen een signaal komt. Het kan ook zijn dat bijvoorbeeld vanuit een andere gemeente een tip gegeven wordt. Dat ze zeggen, ja, wij zien hier een partij en wij hebben vanuit Bibob aanleiding om te vermoeden dat er een integriteitsschending plaatsvindt. Misschien moeten jullie daar ook een onderzoek naar opstarten. En dat betekent dat de vakafdeling vervolgens actie onderneemt en het Bibob-proces op gaat starten. Simpele handeling, het uitsturen van een Bibob-vragenformulier waar die ondernemer vervolgens respons op moet geven. Dus dat zit aan de kant van, waar start zo'n traject? Nou, dan kom ik even op de zorg. En daar zitten we met, laat ik zeggen, toch wel wat complexiteit. Want zorgcontracten zelf zijn contracten die we als partijen onderling hebben afgesproken en waarop we een civielrechtelijke overeenkomst hebben, dus twee gelijkwaardige contractpartijen zijn. Ja, dat betekent dat de Wet Bibob, als we die daarop toe willen passen, dat beide partijen het erover eens moeten zijn dat we de Wet Bibob daarop toe kunnen passen. Dus als we een contract hebben met een zorgpartij wat al een jaar of vijf loopt, dan kunnen wij niet opeens zeggen, wij gaan op dat contract de Wet Bibob toepassen. Dat heeft te maken met contractzekerheid voor die partij met wie we dat contract hebben. Waar we met de regio nu mee bezig zijn vanuit hun inkoopverantwoordelijkheid, is om met al die partijen met wie we contracten hebben overeen te komen dat we Bibob toe mogen gaan passen. Dus dat betekent dat beide partijen dan zeggen, we zijn het ermee eens dat Bibob toegepast kan worden. Nou, als die contracten daarin voorzien, dan kunnen we vervolgens op het moment dat er signalen zijn of dat we aanleiding zien om die Bibob-toets bijvoorbeeld tussentijds bij een contractvernieuwing of een contractwijziging door te voeren, dan kunnen we Bibob-toetsing toepassen. Daarmee pak ik ook een stukje mee van vraagstelling van, ja, we zien die misstanden in die zorg. Nou, ik gaf al aan, die Wet Bibob is aangepast in 2013, 2020, 2022. Eigenlijk hadden we beoogd in 2020 al die zorgcontracten mee te kunnen pakken. Maar de wetgever die heeft toen, hoe moet ik het zeggen, zich nog niet helemaal volledig verdiept in welke contractvormen we nou gebruiken. Dus uiteindelijk de contractvormen waar we vooral mee te maken hebben, die zijn pas sinds 2022 onder de Wet Bibob gebracht. Dus alle contracten die van daarvoor stammen, daar staat geen Bibob-clausule in. Daar kunnen we dus ook niet zomaar Bibob op toepassen. Dat betekent dat die contracten overgesloten moeten worden. Nou, een van de triggers daarvoor is bijvoorbeeld het overdragen van een contract van de gemeente naar de regio. Want ja, als een contract tussen de gemeente en een partij loopt, dan mag het niet zomaar overgedragen worden naar de regio, want dan hebben we een nieuwe partij met wie dat contract aangegaan wordt. En daarvoor zegt de regio, dan passen we de Wet Bibob wel toe bij het nieuwe contract wat wij afsluiten. Ja, en als we die spelregel geïntroduceerd hebben en er komt een signaal, bijvoorbeeld van de politie of van handhaving of vanuit de Inspectie Jeugd en Gezondheid. Of er zijn allerlei signalen van ouders die gefilterd worden en waaruit blijkt, ja, we hebben hier, er is hier sprake van misstanden die we niet aan kunnen pakken in de normale contractvoorwaarden. Dan kan dat aanleiding zijn om vervolgens Bibob in te zetten om te kijken of we daarop in kunnen grijpen op zo'n contract. En dan moet ik eerlijk zeggen, dan doe ik de hele complexiteit van het zorglandschap doe ik heel erg tekort, want daar zit een hele bijzondere dynamiek

in van allerlei verschillende spelers. En ik moet eerlijk zeggen dat Bibob hoort daar het laatste redmiddel in te zijn. We zouden daar eigenlijk in onze normale handhaving, normaal toezicht, het normaal kijken vanuit onze reguliere processen of mensen de goede zorg leveren en of ze de goede rekeningen sturen En of die bedrijven ook op een gezonde manier, nou ja, soms wordt er wel gezegd, een gezonde winst draaien, niet een absurde winst draaien. Daar kan veel meer gedaan worden ook vanuit nog de reguliere procesgang. En daar zie ik gelukkig veel ontwikkeling op, op dit moment. Ja, en als we daar op dat niveau in die contractvorming er niet uitkomen, dan zouden we eigenlijk pas de stap moeten zetten naar Bibob. Want Bibob is echt eigenlijk het laatste redmiddel wat we hebben om op dit soort overeenkomsten in te grijpen. Heb ik daarmee ...

De voorzitter: We gaan even gewoon kijken naar degenen die een vraag hebben gesteld, of er nog een vraag is blijven liggen? Ik zie mijnheer Merckx naar mij turen en mevrouw Van Dorst steekt ook een vingertje op. Eerst de heer Merckx. Welke vraag heeft u nog niet beantwoord gekregen?

De heer Merckx: Nou ja, ik denk dat met name even, ik begrijp dat als over die zorgcontracten, op het moment dat er een overhandiging of een hernieuwing plaatsvindt, dat op dat moment Bibob erin gezet kan worden. De vraag die eigenlijk dat teweegbrengt is dat er dus een heel aantal partijen kunnen zijn die wellicht helemaal niet zeg maar gerechtigd zijn om op dit moment zorg te verlenen. En waarbij, u zegt wel, ik ben het wel met u eens, dat, ja, er zijn ook andere instrumenten om zeg maar te controleren en te monitoren. Maar Bibob is natuurlijk wel ook een instrument waarbij het ook heel duidelijk wordt wat iemand is. Er zit veel meer informatie achter dan alleen maar een Kamer van Koophandel registratietje, et cetera. Het gaat veel dieper die analyse. Dus eigenlijk is de vraag, is er een andere manier om behalve bij een contractvernieuwing om toch naar mensen te gaan kijken als er een vermoeden is van, laten we zeggen, niet de juiste dienstverlening of schimmige praktijken op financieel gebied?

De voorzitter: Ik stel voor deze vraag gewoon maar meteen even te beantwoorden.

De heer Albers: Ja, dank voor de vraag. Ja, eigenlijk in de dynamiek van het toepassen van de Wet Bibob. Ik had het over de slecht weer voorspelling en dan kijk je eigenlijk naar feiten die gepleegd worden door iemand. Maar die feiten moeten door iemand geconstateerd zijn. Dus die feiten die moeten door bijvoorbeeld de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd of door de toezichthouders vanuit de gemeente geconstateerd worden om meegewogen te worden in die Bibob-beslissing. Dus het een kan niet zonder het ander. Dus we moeten het spel spelen dat het toezicht scherp genoeg is. En dat in die gevallen waar het toezicht niet voldoende instrumentarium biedt om in te grijpen, dat we dan voldoende informatie hebben om vanuit Bibob in te grijpen op de contracten die er lopen. Dat is het samenspel en dat is een lastig samenspel waar we in zitten. Maar als die onderliggende informatie er niet is, dan leidt een Bibob-onderzoek bijna nooit tot een ontbinding van een overeenkomst. Dat is ook de kille werkelijkheid waar we nu in zitten. En wat ik zie ook wel in de media is dat Bibob moeten we inzetten om die zorgcontracten onder controle te krijgen. Dat moet het laatste redmiddel zijn. Dus we moeten eerst eigenlijk de barrières van gewoon regulier handhaving, toezicht op het juiste niveau gebruiken. En daar zijn we druk mee bezig. En dan kunnen we dit instrument aanvullend gebruiken. Dus ja, misschien niet het meest bevredigende antwoord, maar het is het samenspel waar we in zitten.

De voorzitter: Mijnheer Merckx, ja hè? Dank u wel. Dan mevrouw Van Dorst nog met een verduidelijkende vraag of onbeantwoorde?

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Ja, nee, ik ga blijven op hetzelfde. Het is inderdaad natuurlijk, bij wie geeft u de opdracht? Maar dat kan natuurlijk toch ook van onderaf aan, dat een inwoner iets merkt, ziet. Maar die moet zich dan bij de gemeente melden. Mag ik het zo begrijpen? En wat ik al zei over concurrerende firma's, moeten zich ook bij de gemeente melden en de gemeente, de burgemeester is dacht ik de opdrachtgever voor een Bibob-onderzoek. Mag ik het zo goed begrijpen?

De heer Albers: Ja, zo begrijpt u het goed. Ja. In principe loopt dan de lijn via de gemeente zelf en de gemeente bepaalt dat het instrument ingezet wordt. Ja. Een derde kan geen beroep doen op de Wet Bibob, dat is uiteindelijk dan de uitspraak die eruit komt. Ja.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Albers. De heer Jacobse, die heeft ook nog geen antwoord gekregen op een of ander?

De heer Jacobse: Nou, de dynamiek zat een beetje in mijn vraag. Als we even terug naar de oppervlakte gaan dan valt het natuurlijk wel op dat die horeca zo'n groot onderdeel vormt in de bouw. Ziet u daar verbetering in? Verandert de dynamiek? Schieten we met onze inspanningen en uw inspanningen in het bijzonder wat op?

De heer Albers: Helaas moet ik daar ja op zeggen. Ja, we schieten op, maar het leidt wel tot verplaatsing. En dat is hier duidelijk, nou, dat zien we duidelijk gebeuren. Dus op het moment dat we op de horeca drukken, dan zien we het bijvoorbeeld in de bouw opkomen en als we op de bouw gaan drukken, dan zien we het doorschuiven naar wat je nu ziet bijvoorbeeld naar de zorg. Dus het betekent dat dit instrument werkt waar je het inzet, maar we kunnen het niet overal inzetten. Dus het betekent dat Bibob een succesvolle interventie is, als je het zo wil noemen. Alleen moet ik eerlijk zeggen, die criminelen die zijn ook gewoon heel erg slim en het gaat hun toch ook om geld verdienen. En dat geld dat moet ergens in de reguliere economie terecht komen en daar vinden ze wel een weg voor. Dat is helaas de realiteit waar we mee te maken hebben. Nou, en dan zie je wel dat het instrumentarium ook vanuit Justitie en Veiligheid behoorlijk goed beheerd wordt. En de mogelijkheden om het in te zetten, die worden ook steeds beter. Of tenminste, die komen steeds beter beschikbaar. En dan is het veel meer het spel van, welk inzicht hebben we daarop. Dus wat voor criminaliteitsbeelden hebben we? Waar zien we dat het misgaat in de maatschappij? Welke signalen krijgen we bijvoorbeeld van ondernemers of van mensen van, daar zitten zaken die niet helemaal goed zijn. Ja, en als dat uiteindelijk rechtvaardigt om zo'n instrument in te zetten, dan zie je dat we steeds meer mogelijkheden hebben om dat te doen. Misschien even een heel klein uitstapje, maar de gemeente Utrecht heeft in Nieuw Overvecht de automobielbranche onder een vergunningplicht gebracht. Die hebben een exploitatievergunningplicht ingevoerd, omdat ze specifiek daarin misstanden zagen in die omgeving van Nieuw Overvecht. En daar hadden die ondernemers gewoon echt ontzettend veel last van. Vervolgens werd er gezegd, jullie moeten vergunningen aanvragen. En de ondernemers, de eerlijke ondernemers, die stuurden zo de formulieren in en de helft die was al weg, want die wilde gewoon niet door die Bibob-toets heen gehaald worden. Ja, dan zie je dat het, nou ja, het verplaatst, ja, dat zegt mijn rechterhand. Maar dan zie je dus dat het wel effect heeft daar in de zin dat dat industriegebied veel minder last heeft van verlopen karakteristiek die ze hadden. En dat de ondernemers die daar zaten, dat die weer gewoon hun broodwinning voor elkaar hebben. Ja, en dan heb je zoiets, dan werkt het instrument wel.

De voorzitter: Goed. Mag ik u beiden danken, hoewel u vooral aan het woord bent geweest, mijnheer Albers, voor uw duidelijke toelichting.

### 3. Vaststelling van lijst adviezen en conclusies vergadering commissie M&F d.d. 17 september 2025

De voorzitter: Dan gaan wij door naar het volgende agendapunt en dat is het agendapunt 3, de vaststelling lijst adviezen en conclusies van de vergadering van commissie Maatschappij & Financiën van 17 september jongstleden. Die bestaat uit drie pagina's. Iemand over pagina 1 tekstueel inhoudelijk een vraag of opmerking? Tekstueel inhoudelijk pagina 2? Tekstueel inhoudelijk pagina 3? Niet? Dan zijn hierbij onder dankzegging naar de griffier de notulen, het verslag van die vergadering, de adviezen en conclusies moet ik zeggen bij deze vastgesteld.

### 4. Mededelingen

De voorzitter: Gaan we over naar de gewone mededelingen. De gewone mededelingen, heeft er iemand van het college een gewone mededeling? Ik zie de heer De Groot een hand opsteken. Aan u het woord.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Een aantal zelfs. Om te beginnen, er komt een raadsinformatiebrief aan over arbeidsontwikkeling en de rol van het sociaal bedrijf. Uiteraard naar aanleiding van alles wat er met De Meer gebeurt. En naar een nieuwe opdracht of een nieuwe positionering van dit bedrijf en alle activiteiten daaromheen in de HBEL in de regio. Dat is één. Twee, Dynamic Arts. Door Versa is het contract met onze lokale partij Dynamic Arts opgezegd. En wij hebben daarop een gesprek met Dynamic Arts gevoerd van, oké, dat is wat het is, maar wat nu? Ook omdat wij aanknopingspunten zien voor Dynamic Arts in het voorveld. Als we kijken naar beweging, naar cultuur, dan zien we best mogelijkheden dat daar aanknopingspunten zitten in het kader van het IZA en misschien ook wel andere dingen om een gezonde samenwerking te hebben die voor zowel de gemeente als Dynamic Arts bevredigend is. Dat is één. Het tweede is natuurlijk nog een korte termijn vraagstuk. Met het opzeggen zou ook mogelijkerwijs de plek in De Scheper in geding kunnen komen. Nou, daarom zijn we aan het zoeken naar in ieder geval een kortetermijnoplossing. Dat wil zeggen, in ieder geval tot de zomer en wellicht ook wat langer. Maar zoals u weet in het kader van '...' (00:40:57) zullen ze toch een keer eruit moeten. Dus daar kunnen we dan ook over in gesprek in het kader van, oké, hoe kunnen we samenwerken? Nou, goed, daar kom ik nog wel een keertje op terug. Maar ik vind het wel goed om u dit alvast mee te geven. Ja, ik denk dat dat de lokale mededelingen zijn. Heb ik ook nog wel een regionale, maar dat komt er zo.

De voorzitter: Dank u wel voor de duidelijke mededelingen. Dan gaan wij inderdaad, als er niemand van de commissie een mededeling van algemene aard heeft en dat zie ik niet gebeuren.

### 5. Terug- en vooruitblik Regio-zaken

De voorzitter: Dan zijn we terug bij agendapunt 5. Dan komen we op de terug- en vooruitblik van de Regio-zaken. Dan gaan we eerst mededelingen terugblik vanuit het portefeuillehoudersoverleg van de Regio Gooi en Vechtstreek doen en daarna komen de mededelingen van de aankomende portefeuillehoudersoverleggen. Wie van de wethouders kan ik het woord geven met een terugblik? De heer De Groot.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Ja, er is een soort overleg, dat heet OOGO REA. Dat is op overeenstemming gericht overleg regionale afstemming. Dat gaat over ... Ja, ik kan er ook niks aan doen, maar ik moest ook, dat heeft bij mij ook wel even geduurd voordat ik dat precies allemaal doorhad. Maar dat gaat over profielen van scholen. Zowel scholen als gemeentes hebben invloed op wat er wel en niet toegevoegd

wordt aan wat er op het ogenblik is in de regio. Nou, straks komt Atelier/Agora nog aan bod, maar dat zat nou juist niet in dat REA, die regionale afstemming. Ik heb daarover gesproken samen met collega Havinga uit Eemnes en gezegd van, nou, we moeten het er eigenlijk wel over hebben. Daarop is gezegd, prima. Daar gaan we een apart nog een keer een afspraak over maken om te kijken hoe we dit, wat de beste plek is om het regionaal in te zetten. Want dat is wel mijn gevoel, regionaal geworven, kijk dan ook waar regionaal het best tot zijn uiting komt. Dat wil niet zeggen dat ik verder stilzit tot dat overleg. Met het bestuur van Atelier zijn we al wezen kijken bij een scholenfederatie. En wellicht geeft dat al direct aanknopingspunten op zijn minst voor de korte termijn, maar wellicht ook veel langer voor een huisvestingsoplossing. Ik denk dan in de richting van VO en niet aan PO. Dus dat tot zover. En ik denk dat de rest van de discussie straks komt. Dank u wel.

De voorzitter: Ja, want dit was de terugblik vanuit het portefeuillehoudersoverleg hè? Zijn er dan nog mededelingen vanuit de wethouders over aankomende portefeuillehoudersoverleggen? Ik zie niemand, ook de burgemeester niet. Nou, dan hebben we punt 5 ook gehad. Heeft u een vraag naar aanleiding van?

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Een mededeling.

De voorzitter: Heeft u een mededeling uit een portefeuillehoudersoverleg?

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Ik wou een compliment geven, mag dat ook?

De voorzitter: Bij deze.

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Oké. Ik wilde namelijk een compliment geven aan het portefeuillehoudersoverleg van 18 september. Waarin afgesproken is dat alle projecten binnen het sociaal domein, daar wordt afgesproken om inwoners en een ervaringsdeskundige in te zetten buiten de professionals. En ik vind dat een hele goede move en daar wilde ik even mijn complimenten voor geven. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Voordat we naar punt 6 gaan, ga ik nog even de heer Jan Huug Lobregt van het CDA welkom heten, want die hoort nu ook bij deze vergadering.

## **6. Meldingen Portefeuillehouders m.b.t. Gemeenschappelijke Regelingen**

De voorzitter: Dan zijn we bij agendapunt 6, meldingen van de portefeuillehouders met betrekking tot de Gemeenschappelijke Regelingen. En dan zijn er meldingen van de andere Gemeenschappelijke Regelingen dan de regio? Eenmaal, andermaal. Niet?

## **7. Toelichting door het college op de Begroting gemeente Laren 2026**

De voorzitter: Dan gaan we over naar punt 7, een toelichting door het college op de begroting gemeente Laren 2026. De heer Van Midden die gaat zometeen een hele korte toelichting geven op de begroting, want de inhoudelijke behandeling vindt plaats in de begrotingsvergadering van 7 november aanstaande. De heer Van Midden.

De heer Van Midden: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik zal het kort houden. We zijn helaas, moeten we constateren vanavond, ook geen insprekers over de begroting. Wat we wel gehoopt hadden. We hebben wat oproepen gedaan, maar daar is helaas niet op gereageerd. Betekent wel dat we volgend jaar moeten gaan

kijken om dat toch beter te doen. Want ik zou het heel erg op prijs stellen als uiteindelijk ook inwoners zeg maar hier staan en aangeven wat zij belangrijk vinden in het dorp, waarin wij ook als raad en bestuur moeten investeren. Dus bij deze de belofte, toezegging om dat volgend jaar beter te gaan organiseren. Als ik even kijk naar de begroting heel kort, dan zien we dat de financiële situatie in onze gemeente redelijk stabiel is. Ondanks dat ik te maken heb met behoorlijke schommeling in de algemene uitkering, de ene keer wat minder, ravijnjaar, de andere keer krijgen we plotseling weer wat meer, zien we dat we het uiteindelijk stabiel houden. Maar tegelijkertijd heeft het ons ook gedwongen om te gaan kijken van waar we eventueel zaken kunnen ombuigen om uiteindelijk ook voor de lange termijn ervoor te zorgen dat we minder afhankelijk zijn van die algemene uitkering. En uiteindelijk een stabiele situatie hebben om onze maatschappelijke opdrachten uiteindelijk op een goede manier te kunnen invullen. Wij zeilen daar scherp aan de wind, dus we proberen optimaal mogelijk onze beschikbare middelen in te zetten. Wij voeren ook inmiddels, heb ik al herhaaldelijk aangegeven, gesprekken binnen de BEL-organisatie, maar ook met de Gemeenschappelijke Regelingen om te kijken hoe we op lange termijn de kosten beheersbaar kunnen laten zijn en uiteindelijk zeg maar laag kunnen laten zijn. Wat belangrijk is te melden, dat de investeringen die wij zien in de komende jaren, dat die allemaal verwerkt zijn. De belangrijkste investering is de investering in het onderwijs van 34 miljoen. Die is na de besluitvorming dit jaar volledig in de begroting verwerkt. Nou, u ziet de resultaten daarvan terugkomen. Wat u ook ziet in deze begroting, want we naderen nu het einde van onze rit, om het maar even zo te zeggen, dat we onze belangrijkste doelen en beloftes uit het coalitieakkoord steeds meer tastbaar, zichtbaar worden in deze begroting. Als ik heel kort even inga op het financiële deel, mijnheer de voorzitter, mag dat of zal ik anders afsluiten en zeggen, nou, wij spreken elkaar.

De voorzitter: Kijk, met alles wat u zegt, ontlokt u zo meteen toch misschien bij die of gene hier aan tafel een vraag te stellen. En de inhoudelijke behandeling is op 7 november, dus wat mij betreft staat die met een paar hoofdlijnen.

De heer Van Midden: Ik wil toch een paar opmerkingen maken over financiën, vooral ook omdat net in de auditcommissie daar ook een opmerking gemaakt heeft. En het goed is om ook op het moment dat u de begroting gaat lezen en vragen gaat formuleren, om dat goed in het achterhoofd te houden. Als we kijken naar de begroting van 2026, dan heeft die een nadelig saldo van ongeveer 700 duizend euro. Nou, is het resultaat van zeg maar de eerdere begroting, de meicirculaire en de plannen die wij als college hebben. Wat we zien is dat uiteindelijk dit saldo heel sterk bepaald wordt door ruim een miljoen incidentele posten, dus eenmalige posten. Als we die eruit halen, dan zien we dat de begroting structureel sluitend is. En dat is ook waar de raad op moet toezien en dat is ook iets waar onze toezichthouders op toezien, dat je uiteindelijk zeg maar over een reeks van jaren terugziet dat er structurele lasten kunnen gedekt worden vanuit structurele baten. Nou, dat ziet u terugkomen in deze begroting, dat het wat dat betreft het structurele evenwicht aanwezig is. Nou, en voor de rest hou ik mijn kruit droog tot 7 november. Met ook de oproep, als u technische vragen heeft, deze op tijd te stellen. En ik weet niet wat nou de sluitingsdatum is, maar ik kijk even de griffier aan. Wat hadden wij bepaald dat ...

De heer ...: 54 uur van tevoren.

De heer Van Midden: 31 oktober moeten de technische vragen ingeleverd worden. Ik wacht meestal met grote belangstelling af.

De voorzitter: Nou, mijnheer de wethouder. Wethouder Van Midden, dank u wel. Ik denk, ik geef u al wel even wat extra tijd, want immers, u heeft ambitie begrijp ik om volgend jaar de begroting weer te mogen presenteren, maar daar zitten nog wel verkiezingen tussen. Maar dank voor deze bijzondere heldere toelichting. Kunnen we ons allemaal goed prepareren voor 7 november. Maar daarmee is dit punt van de toelichting van de wethouder wat mij betreft voorbij en afgesloten.

## **8. Begroting gemeente Laren 2026**

De voorzitter: En dan komen we bij punt 8 en dat is de begroting van de gemeente Laren. Zoals de wethouder net al zei, geen insprekers. Ik denk dat de insprekers hebben gedacht, we hebben vijftien raadsleden, die letten wel voor ons op. Maar goed, dat is al jarenlang het gebruik dat we geen insprekers hebben in deze vergadering. Dat laat onverlet dat op 7 november u alle vragen kan verwachten die u nu niet heeft gekregen. Maar daarmee is dit punt wat mij betreft ook meteen afgehandeld.

## **9. Bespreking Ateller Het Gooi**

De voorzitter: En dan komen we bij punt 9 en dat is de bespreking van Ateller Het Gooi. En als het goed is, is daar een inspreker voor en die zit op de tribune. Dat is de heer Tom Jonkman, bestuurder van Stichting Ateller Het Gooi. Als u dadelijk al vast plaats wil nemen op de plek waar net de andere dame en heer zaten? Dan ga ik vertellen dat dit onderdeel onder de portefeuille van de heer De Groot valt, wethouder De Groot. Er is ambtelijke ondersteuning en die ambtelijke ondersteuning bestaat uit de heer Martijn Van Os en die is beleidsmedewerker bij de maatschappelijke ontwikkeling van de BEL Combinatie. Die komt ook aan tafel, die neemt de plek in van de gemeentesecretaris. Mijnheer Jonkman, u krijgt dadelijk de gelegenheid om vijf minuten uw betoog te houden. Hoeft niet per se volgemaakt te worden, maar het is wel ongeveer vijf minuten. Daarna krijgen de commissieleden de gelegenheid voor een verduidelijkende vraag. En dan gaan wij dit in behandeling nemen. En dan aan het einde ga ik u nog een keer vragen of u nog twee minuten nabrander wil geven of niet en dan is het onderwerp voor deze keer behandeld. Als u de microfoon al aanheeft, goed in de microfoon praten, dan gaan we naar u luisteren. Aan u het woord, mijnheer Jonkman.

De heer Jonkman: Dank u wel, voorzitter. Geachte leden van de raad, mijn naam is Tom Jonkman, bestuurder van Stichting Schol  en initiatiefnemer van Ateller Het Gooi. Ik spreek namens de Stichting en de hele initiatiefgroep. Maar we staan hier niet voor onszelf, we staan hier omdat we met Agora-onderwijs willen bijdragen aan een oplossing voor een brede maatschappelijke uitdaging in het onderwijs. We zien een toenemende uitval van leerlingen in het onderwijs, verhoogde druk op het onderwijspersoneel, de samenwerkingsverbanden, de jeugdzorg en op het onderwijssysteem zelf. De nieuwe wetgeving rond passend onderwijs legt terecht meer nadruk op maatwerk en inclusie en Agora-onderwijs biedt bij uitstek de mogelijkheid om dit te realiseren. Agora-onderwijs is een bewezen vernieuwende vorm van onderwijs. Het biedt meer flexibiliteit en maatwerk dan traditionele onderwijsvormen en sluit beter aan bij de uiteenlopende behoeften van kinderen. Sinds eind 2023 werken wij als ouders, onderwijsprofessionals en zorgprofessionals samen aan de realisatie van een Agora-school in het Gooi en iets ruimer genomen met Eemnes erbij. Daarmee willen we het huidige onderwijsaanbod versterken en een maatschappelijk belang dienen. We hebben gekozen voor Eemnes en Laren puur vanwege de centrale ligging, goed bereikbaar. En het oprichten van een school is niet iets wat je even doet, maar we doen het wel, vrijwillig, omdat we het heel belangrijk vinden. Na verkenning met bestaande besturen in de eerste helft van 2024 hebben we in oktober 2024 als Stichting Schol  een aanvraag ingediend voor de oprichting van een nieuwe basis- en middelbare school. Diverse

schoolbesturen, samenwerkingsverbanden, beide, en zorgprofessionals hebben hun steun uitgesproken, omdat ook zij de komst van Agora-onderwijs belangrijk vinden. Ook met de gemeente Laren is overleg gevoerd, onder meer op 18 september 2024 met wethouder De Groot. Daarbij gaf hij aan dat huisvesting vanuit ruimtelijk perspectief een uitdaging is, maar erkende hij ook dat het een waardevol maatschappelijk initiatief is. We hebben toen aangegeven met de aanvraag door te gaan en gevraagd naar de intentie om samen te verkennen welke mogelijkheden er wel liggen, gezien de ruime periode tot de geplande start in augustus 2026. We hebben onze aanvraag zorgvuldig en volledig conform de wettelijke procedures ingediend en daarbij hoort een uitgebreide belangstellingsmeting waaruit blijkt dat er een brede steun is. Honderden ouders onderschrijven het belang. De aanvraag is vervolgens getoetst door de DUO en de Inspectie van het Onderwijs en alle instanties hebben uiteindelijk positief geoordeeld. Dat heeft geleid tot de definitieve beschikking van de minister. Die beschikking betekent dat de gemeente Laren op grond van de Wet op het primair onderwijs een resultaatsverplichting heeft om te voorzien in adequate huisvesting. Maar belangrijker nog, het biedt een kans om samen te laten zien hoe gemeenten en nieuwe initiatieven zoals wij elkaar kunnen versterken in het realiseren van toekomstgericht en inclusief onderwijs. Vandaag hebben we met de wethouder constructief overleg gevoerd over de mogelijkheden voor huisvesting en we waarderen de open houding en de intentie om tot een concrete oplossing te komen. Maar er ligt natuurlijk ook nog een ingediend pro-forma beroep. Daarom vragen wij u, leden van de raad, om het in ons ziens onnodige beroep in te trekken en dit proces te steunen. Om ruimte te bieden aan samenwerking en om de lijn die vandaag is ingezet te helpen vasthouden. Niet door te discussiëren over of de school er komt, dat is al besloten met de beschikking, maar door te kijken hoe wij haar samen tot bloei kunnen brengen. Dat is in het belang van de vrijheid van onderwijs, in het belang van de keuzemogelijkheden voor ouders en vooral in het belang van de toekomst van onze kinderen. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Jonkman, dank u wel. Ruim binnen de tijd. U mag blijven zitten, maar u mag ook dadelijk weer plaatsnemen. Als ik eerst even rondkijk of er een verduidelijkende vraag is aan mijnheer Jonkman? Van links, voor u rechts, zie ik niemand. Ik zie alleen mevrouw Van Dorst en de heer Merckx. Dan eerst mevrouw Van Dorst.

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Dank u wel, voorzitter en dank u wel voor uw duidelijk verhaal. U zegt, honderden ouders. Ik had graag ook willen horen hoeveel kinderen en ook eigenlijk in welke leeftijdsgroep, of daar een indicatie van is? Dat is voor ons denk ik ook belangrijk. En wat ik begrijp, u vraagt om een lagere school in Laren en een voortgezet onderwijs, Eemnes. Wat is daar de achterliggende gedachte van? U heeft het over centraal, maar ik zou iets meer daarover willen weten. En wacht, er was nog een hoor, sorry. U wilt al in augustus '26 starten, begrijp ik dat. Daar is alles, alle formaliteiten wat u betreft voor klaar? Dat waren mijn drie vragen. Dank.

De voorzitter: Laten we maar even meteen beantwoorden. Aan u op de drie vragen van mevrouw Van Dorst.

De heer Jonkman: Kunt u wellicht de eerste even herhalen, want die ben ik misschien vergeten.

De voorzitter: Het ging om de, u heeft verteld hoeveel ouders er zijn, maar mevrouw Van Dorst was namens D66 ook nieuwsgierig naar het aantal kinderen. En hoorde graag nog even een toelichting op waarom u in Laren een lagere school aangevraagd heeft en in Eemnes voor het voortgezet onderwijs. En dan is de derde die u zelf ook bijna vergat, mevrouw Van Dorst, de start van augustus 2026. Ja, ik was hem ook vergeten. Drie vragen, helder? Kunt u die kort en bondig beantwoorden?

De heer Jonkman: Zeker. Het antwoord op vraag drie is alvast, ja, alles is gereed om in augustus 2026 te starten. Vraag één, we hebben de belangstellingsmeting gedaan volgens de procedure die de DUO stelt. En dat betekent dat je ouderverklaringen ophaalt en dat moeten ouders zijn van kinderen in de leeftijd 2,3,4 voor primair onderwijs, 10 of 12 voor middelbaar onderwijs. Dus dat zijn in ieder geval de leeftijdsgroepen waar die honderden ouders support voor hebben gegeven. In bredere zin hebben we natuurlijk wel een beeld van hoeveel ouders ons steunen en dat zien we terug in de formulieren die worden ingevuld op de website, op de hoogte gehouden te worden en zo, en die loopt nu tegen de duizend. Vraag twee is de standplaats. In de procedure kies je een standplaats. Wij hebben in eerste instantie verkend met de GSF voor voortgezet onderwijs. Uiteindelijk hebben zij besloten om daar niet mee verder te gaan. Sorry?

De voorzitter: Ga verder. Niet er doorheen. Maak uw verhaal nog even af, u bent daar niet mee doorgegaan?

De heer Jonkman: Ja, ja, ja. En omdat zij ook een idee hadden om wellicht iets met Big Picture Learning, dat is een soort van verwante onderwijsvorm, te gaan doen, leek het ons geen goed idee om dan ook in Laren een VO-initiatief te starten. Dat was wel ons initiële plan, maar dan had je het risico dat als zij ook wat zouden gaan doen, dat er dan twee, ineens twee een soort van overlappende initiatieven zouden zijn.

De voorzitter: Helder. Gooise Scholen Federatie, daar staat GSF voor. Nou, daarmee zijn de vragen van mevrouw Van Dorst beantwoord. Dan was er nog mijnheer Merckx, die had ook nog een vraag.

De heer Merckx: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Jonkman, ik zal even één flauwe opmerking plaatsen. U heet Ateller Het Gooi en niet Atelier Laren. Dus misschien moet ik kijken naar het Gooi. In Laren zijn, hoeveel verschillende vormen van onderwijs zijn er op dit moment in Laren? Op basisonderwijs, primair onderwijs?

De heer Jonkman: Ja, dat hangt ervan af hoe je daarnaar kijkt. Want natuurlijk is er een Montessori en een ... Waar het om gaat is dat de scholen vooral systeemgericht zijn, dus het is een klassikale vorm van onderwijs. En Agora stapt daarvan af. Dus dat is wezenlijk anders, creëert meer ruimte.

De heer Merckx: En hoeveel kinderen zitten erop die diverse vormen van onderwijs in Laren op dit moment?

De heer Jonkman: Ik zou niet weten hoeveel kinderen. Ik heb het ergens staan, maar ik weet niet hoeveel kinderen er precies op dit moment onderwijs genieten.

De heer Merckx: Zijn er duizend kinderen in Laren die op dit moment geen school hebben waar ze terecht kunnen met hun gewenste vorm van onderwijs?

De heer Jonkman: Wat is, waar wilt u naartoe?

De heer Merckx: Ja, zijn er duizend kinderen in Laren die op dit moment niet naar primair onderwijs gaan?

De heer Jonkman: De precieze aantallen thuiszitters bedoelt u?

De heer Merckx: Ja, u zegt dat er duizend kinderen zijn die naar school willen en die ... Dus ik vraag me af, zijn er in Laren op dit moment duizend kinderen die niet naar school gaan? Of niet naar een school gaan waar ze niet terecht, het juiste onderwijs genieten?

De heer Jonkman: Nee, nee, ik heb gezegd dat er duizend mensen zijn die geïnteresseerd zijn en op de hoogte willen blijven. De hoeveelheid kinderen die thuis zitten, daar heb ik geen beeld van. Ik weet wel dat er landelijk op dit moment volgens de telling van vorig jaar 70 duizend kinderen thuis zitten. Dat is een hele ruime definitie of een veilige definitie. Als je kijkt, als je die definitie realistischer maakt en kinderen neemt die ook dreigen uit te vallen, zit je richting 230 duizend.

De heer Merckx: Maar hoeveel kinderen in Laren?

De heer Jonkman: Ho, mijnheer Merckx, het is geen discussie. Kunt u het formuleren in een vraag?

De heer Merckx: Nee, maar volgens mij stel ik vragen.

De heer Lobregt: Ja, maar mijnheer de voorzitter, van orde dan. Waarom hebben we dit agendapunt dan als we daar niet over mogen discussiëren?

De voorzitter: Nee, dit gaat mij niet om ... De discussie komt namelijk zo nog, mijnheer Lobregt. Maar dit is even een verduidelijkende vraag voor de discussie van nu. De heer Merckx had een paar vragen, maar ik wil even gewoon duidelijk, stel een concrete vraag.

De heer Merckx: Ja, dus ik ben nog bezig. Dus hoeveel kinderen zijn er in Laren die uitvallen en die bij u naar het onderwijs willen gaan?

De heer Jonkman: Geen idee.

De heer Merckx: Oké, dank u wel. U zegt dat u een marktonderzoek heeft gedaan, maar u hebt geen idee hoeveel mensen uit Laren of omgeving zich aan kunnen melden, aangemeld hebben? Met andere woorden, u bent dus bezig met aanbodgedreven acties, niet met vraaggedreven acties?

De heer Jonkman: Nee, dat is niet waar.

De heer Merckx: Waarom is dat niet waar?

De heer Jonkman: Omdat het geheel, dit hele initiatief is ontstaan uit niet alleen mijn vraag, maar juist ontstaan door de vraag van velen en nog meer en nog meer en nog meer. En de belangstellingsmeting is geen marktonderzoek. Nou ja, je kunt het zien als een marktonderzoek, maar ...

De heer Merckx: Nee, een belangstellingsmeting is geen marktonderzoek, dus u weet echt niet over hoeveel kinderen hier in Laren het betreft? Correct, juist of niet juist? U weet het niet.

De heer Jonkman: De specifieke aantallen, nee, dat ik heb u net ook gezegd.

De heer Merckx: Dank u wel. Ja. U zei dat u heeft de locatie gekozen op basis van de centrale ligging. Volgens mij als je kijkt naar de kaart van het Gooi, dan ligt Laren ergens in het noordoosten en niet centraal. Of heb ik mijn geografie verkeerd?

De heer Jonkman: Dat zou u kunnen stellen. Maar ik vraag me ook af wat het nut is van de vraag?

De heer Merckx: Nou ja, u bent op zoek naar een centrale ligging en u noemt uzelf Ateller Het Gooi, niet Ateller Laren. En u bent op zoek naar een centrale ligging, dus Laren is niet een centrale ligging. Of vergis ik me?

De heer Jonkman: Ja, dat vind ik.

De heer Merckx: Fijn, dank u wel. Misschien moet u toch eens even, ik zou ook even geografie gaan doen op ... (01:02:46). Nee, fijn, dank u wel. Dus even kijken, wat had ik nog meer? Nee, dank u wel, dat was het.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Merckx, voor de verhelderende vragen. Dan is de heer Lobregt die volgens mij net nog niet de hand opstak, maar nu wel.

De heer Lobregt: Nee, nou, ik hoor graag even de toelichting ook van het college.

De voorzitter: Ah, maar u gaat de vergadering omgooien. Dat komt nu allemaal.

De heer Lobregt: O, dat komt nu allemaal. Maar dat overigens mijnheer Merckx, dat het onderwijsaanbod niet voldoende is, dat toont u aan. Mijnheer heeft qua aardrijkskunde duidelijk ...

De voorzitter: Dames en heren, nu ga ik even ingrijpen, want wij zitten hier ...

De heer Lobregt: Ja, is misschien flauw, maar ...

De voorzitter: Nee, mijnheer Lobregt, wij zitten hier in een formele vergadering en ik hou gewoon de volgorde aan zoals we dit doen. Dus de heer Jonkman heeft net keurig binnen de tijd zijn duidelijke betoog gehouden. Heeft geprobeerd zo goed als mogelijk antwoorden te geven op zijn vragen. En dat brengt ons dan vervolgens ... Had u ook nog een vraag, mijnheer Jacobse? Nou, maar gaat u dan ook gewoon duidelijke vragen stellen?

De heer Jacobse: Zoals u van mij gewend bent. Een duidelijke vraag zoals ze van mij gewend zijn.

De voorzitter: Mijnheer Jacobse, Larens Behoud.

De heer Jacobse: Ik kom uit het goede Bilthoven en er dringt zich een mate van vergelijking op met de Werkplaats, de Kees Boekeschool aldaar, en uw initiatief. Kunt u daar iets over vertellen?

De heer Jonkman: Ja, ik ben alleen, jullie zijn daar geweest hè, bij de Werkplaats. Dus, maar dat mag niet hè, zij mogen geen antwoord geven op die vraag? Of wel?

De voorzitter: Ja. Als de vraag niet te beantwoorden is, dan is die niet te beantwoorden en dan komt die alsnog een keer ergens terug. Ja, maar we kunnen niet insprekers toevoegen.

De heer Jonkman: Het is een, ik weet dat collega's zijn er geweest en ze hebben gepraat ook met de schoolleider, bestuurder. Het is een hele mooie school. Veel kinderen, heel groot. De wijze van onderwijs is ook anders en zo is Agora ook anders. En ik denk dat de diversiteit heel belangrijk is in het onderwijsaanbod. Dat je als ouder een goed afgewogen keus kunt maken van, wat past het beste bij mijn kind?

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Jacobse, nog een vraag?

De heer Jacobse: Ik heb geen zin om daar flauw over te doen, maar de Werkplaats is individueel onderwijs. Of je ze nou coach noemt of groepsleider, dat maakt me allemaal niet zoveel uit. Ik ben dus gewoon erg geïnteresseerd, en daar krijg ik geen antwoord op, of het vergelijkbaar is en wat u dan denkt hier in Laren te gaan toevoegen aan het onderwijs wat wij al geven?

De heer Jonkman: Nee, ik ben zelf dus niet bij de Werkplaats geweest, dus ik weet niet precies hoe het bij de Werkplaats gaat. Wat ik wel zie is dat het Agora-onderwijs is een andere manier van organiseren, is een flexibeler onderwijsmodel. Dat betekent niet dat iedereen maar gewoon vrij is om te doen en te laten wat die wil. Absoluut niet, het is super gestructureerd onderwijs. Maar alle zaken die te maken hebben met alle kinderen op dezelfde manier door een machine heen, die worden eigenlijk weggenomen en ieder kind heeft zijn eigen leertraject en leert vanuit motivatie. Het is wel zo dat er een beroep wordt gedaan op het aanpassingsvermogen van een kind, net als iedere school dat doet.

De voorzitter: Mag ik even ...

De heer Jonkman: Ik denk iemand is er klaar mee, dat zou kunnen.

De voorzitter: Even nog het respect van luisteren opbrengen, allemaal hier aan deze kant van de tafel.

De heer Jonkman: Nou, waar ik mee wilde eindigen, is dat een beroep doen op aanpassingsvermogen, dat is helemaal terecht en ik denk dat doet Agora-onderwijs ook. Dus er is een hele strakke sociale structuur ook. Alleen dat mag de ontwikkeling van kinderen niet in de weg staan. In iedere klas heb je de middenmoot, die komt prima mee en die kan zich heel goed aanpassen op wat er verwacht wordt. En is er altijd een groep kinderen die aan die buitenkanten zit die daar veel meer moeite mee hebben, in een klassikale onderwijsvorm. En Agora stapt daarvan af, dus het creëert meer ruimte voor die groep kinderen.

De voorzitter: We komen er zo waarschijnlijk nog op terug. Mijnheer Jonkman, nogmaals dank voor uw beantwoording. Want dan komen we inderdaad bij de behandeling terecht waar meerderen van u al graag naar over wilden stappen. En dat is dat wij het woord gaan geven aan de fractie van Larens Behoud. En daar staat mijnheer Loeff, maar die is er niet, dus het zal mijnheer Jacobse zijn. Die zit mij aan te kijken alsof die vuur ziet branden, water ziet branden. Maar u gaat nog even kort toelichten, mijnheer Jacobse, waarom u dit onderwerp heeft geagendeerd? En aan u het woord. En daarna, want ik zal meteen nog maar even doceren, daarna komt de gehele commissie aan het woord, dan krijgt de wethouder een kans om zijn woord te doen. Als het nodig is, gaan we nog naar een tweede termijn. Wederom commissie en wethouder en zoals gezegd eindigen we met twee minuten aan de heer Jonkman. En ik wil wel vriendelijk verzoeken dat u allemaal wel een beetje de toon, u mag scherp zijn en helder zijn, maar wel op een nette manier.

De heer Jacobse: Voorzitter, mijn toon is neutraal. Wij hebben de vragen zoals die op papier staan met elkaar opgesteld en ik heb niet primair de behoefte om daarvan af te wijken. Dus als u zegt, we behandelen die vragen, de wethouder gaat ...

De voorzitter: Lees ze maar even voor nog.

De heer Jacobse: Zal ik dat eens even doen. Wij zien graag een toelichting op het proces van toelating hoe dat gegaan is en wat er gebeurd is? Maar dat is eigenlijk ook aan de wethouder. Wat zijn de rechten en de plichten van een nieuwe school en hoe zit dat dan financieel technisch in elkaar? Dat is vraag één. Twee, hoe zit het met de aanvraag van de stichting? Ik begrijp inmiddels dat we al verder zijn dan mijn vragen reiken. Aangezien we hebben begrepen dat het een initiatief is dat breder dan alleen Laren is. En vraag drie, wat is de laatste stand van zaken rond bezwaar en beroep? Dus daar kunnen we het met elkaar over hebben wat mij betreft.

De voorzitter: Maar dat laatste kan zijn dat de wethouder misschien zegt dat die daar niks over kan zeggen, maar dat gaan we meemaken.

De heer Jacobse: Nou ja, dat is allemaal goed.

De voorzitter: Deze vragen gesteld hebbende liggen ze voor. Wilt u daar nog iets aan toevoegen meteen als agenda-inbrenger?

De heer Jacobse: Nee, ik ondersteun uw opmerking van net. Laten we hier proberen nuchter en oprecht met elkaar over te spreken en dan komen we erachter.

De voorzitter: Nou, met uw vragen kijk ik rond. Wie van de aanwezige partijen, mensen willen wat zeggen? Ik zie in ieder geval de hand van het CDA, mijnheer Lobregt, de hand van mijnheer Merckx van de VVD en ten slotte de hand van mevrouw Van Dorst van D66 en mevrouw Niekus van De Larense Vrouwenpartij. We beginnen bij mijnheer Lobregt van het CDA.

De heer Lobregt: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Allereerst mijn excuses aan mijnheer Jonkman voor de wat flauwe opmerking van zojuist. Ik ben het namelijk eens met mijnheer Jonkman dat het onderwijs niet altijd aansluit op de behoefte. Ik neem als voorbeeld mijn eigen zoon die op de lagere school meer op de trap heeft gezeten in de gang dan in het klaslokaal. En dat lag niet altijd aan hem, dus daar ben ik het helemaal mee eens. Waar ik me wel grote zorgen over maak, en dat is meer een vraag aan het college, is, wij gaan nu 34 miljoen euro investeren in ons onderwijs, wij gaan 34 miljoen investeren in nieuwe scholen, wij gaan een nieuwe school bouwen aan de Eemnesserweg op het hockeyveld. Hoe zitten die investeringen die wij nu gaan doen in het onderwijs, hoe verhouden die zich nu tot de nieuwe school die dan eventueel gaat komen? En betekent dat dan dat we straks een school gaan neerzetten die straks helemaal leeg is, omdat er dan een nieuwe school komt? En hoe verhoudt zich zeg maar de vraag naar het onderwijs in Laren en dan zeg maar wordt het basisonderwijs in dit geval? En is er überhaupt ruimte voor een nieuwe school, gegeven dat we naast de reguliere scholen ook nog private scholen hebben in Laren qua primair onderwijs? Daar maak ik me dan wel heel veel zorgen over. Verder ondersteun ik mijnheer Jonkman dat het onderwijs niet aansluit op de behoefte van de leerlingen. Ik vraag me wel af of dan uw antwoord daarop, of dat daarbij aansluit. Ik ben voornamelijk van mening dat meer mannelijke docenten in het primair onderwijs, dat dat al enorm zou schelen als het gaat om het aansluiten van de behoefte van met name jongens als het gaat om onderwijs. Dus dat zijn mijn vragen aan het college.

De voorzitter: Ja. Duidelijk, mijnheer Lobregt. Dan, ik loop het rijtje gewoon af. Dan kom ik bij mijnheer Merckx.

De heer Merckx: Ja, dank u wel, voorzitter. Graag verwijzen wij natuurlijk ook naar de vragen die de VVD al eerder heeft gesteld, nadat op 5 augustus in De Gooi- en Eemlander was gepubliceerd dat er overleg was. Wij hebben eigenlijk ook een vraag even over dat hele proces. Want blijktbaar is er dus al in september 2024 overleg geweest tussen Ateller Het Gooi en het college. En dus pas nadat wij onze vragen hebben gesteld in augustus is er door het college geïnformeerd dat deze gesprekken gaande waren. En tegelijkertijd zijn we met zijn allen ook, zoals de heer Lobregt aangaf, heel erg druk geweest met het Integraal Huisvestingsplan voor onze scholen al waar we 34 miljoen euro in gaan investeren. Dus ik ben erg benieuwd waarom tijdens dat hele proces we niet geïnformeerd zijn door het college dat deze gesprekken plaatsvonden en we daar ook al rekening mee hadden kunnen houden? En daarnaast is denk ik ook wederom de vraag ook aan het college, op welke wijze zij zeg maar toestemming geeft, ook al is er dan op basis van een verplichting om middelen ter beschikking te stellen, op welke wijze het college zo meteen keuze gaat maken tussen welke scholen wel en welke scholen niet in die gerenoveerde en nieuwgebouwde scholen terecht gaat komen? Dank je wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Merckx. Mevrouw Van Dorst, D66.

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Dank u wel, voorzitter. Nou, toevallig weet ik dat u hier al een paar jaar bezig bent omdat het inderdaad een kind is wat ik heel goed ken die heel graag mee had willen doen. En ik onderschrijf ook echt de vraag, die zie ik ook echt, dat die nodig is. Mijn vraag was derhalve ook, hoeveel kinderen in Laren? Omdat wij inderdaad al zoveel schoolgebouwen hebben en zoveel soorten onderwijs is mijn zorg er meer om van, waarom per se in Laren? Want het is een regionaal probleem, dat regionaal opgelost kan worden. En daar heb ik niet echt een antwoord op gehad. Ik moet ook, sorry, ik moet naar de wethouder kijken. Ik heb niet echt een antwoord op gehad of er ook in de andere gemeentes deze vraag gesteld is. Alleen maar in Laren, dat vind ik echt een gemiste kans. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van Dorst. Dan komen we bij mevrouw Niekus van De Larense Vrouwenpartij.

Mevrouw Niekus: Allemaal goedenavond. Dank u wel. Ik wil eerst de heer Jonkman bedanken voor zijn inbreng en ook de dames dat u hier vanavond aanwezig bent. Dank je wel dat je ons vertelt wat er allemaal zo gaande is. Ik heb twee vragen. De ene vraag is, want ik begrijp namelijk niet zo goed het onderwijs, wat zijn nou zo andere lessen dan een andere school, wat houdt dat in? En heeft u al een locatie op het zicht?

De voorzitter: Korte heldere vragen, dank u wel. Komen we bij wethouder De Groot die wat mij betreft eerst probeert alle vragen te beantwoorden en dan kunnen we daarna leuk discussiëren als u dat met elkaar wil.

De heer De Groot: Ja, dank u, voorzitter. Laat ik met de vraag van mijnheer Merckx beginnen. Inderdaad, vorig jaar is er overleg geweest en de afdrank van dat gesprek was iets anders dan de heer Jonkman weergaf. Wij hebben in dat gesprek, ik geloof dat collega Van Midden erbij zat en ook mijnheer Van Os, hebben wij gezegd, nou, aangegeven wat de ruimtelijke problemen zijn. Dat we moeite hebben straks met het IHP om dat allemaal in te vullen, doorschuiven en dat soort dingen. Laat staan in 2026 huisvesting te bieden. En dat we ze ook aanbevolen hebben om verder te kijken. En daarbij is gevraagd, goh, kunnen jullie daar ondersteuning bij bieden? En daarna hebben we niks meer gehoord. Dus totdat het artikel in De Gooi- en Eemlander verscheen, et cetera. Dat is ook de aanleiding geweest, daar zijn ook al vragen over geweest, om beroep aan te tekenen. Dat is pro-forma, maar we zullen binnenkort ook inhoudelijk beroep moeten doen anders is ons beroep verdwenen. En waarom? Dat heeft alles te maken met de zorgen die door een aantal van u naar voren zijn

gebracht. We hebben een IHP, we zien hoeveel moeite dat kost om dat te realiseren. We hebben inderdaad vier lagere scholen, vijf locaties, twee private scholen, we hebben zeg maar tweeënhalve middelbare school, dus we zijn aardig overbewinkeld hier in Laren. Dat is, dat mag je wel als conclusie hebben. En dat betekent ook dat het feit dat we daar niet over gehoord zijn en onze mening niet kunnen geven, geleid heeft tot die beroepszaak. En inderdaad, nou, dus ik had ook graag dat eerder dit medegedeeld. Ik zal ook wel al wat aankomen, maar ik had ook wel de behoefte om even regionaal even mijn licht op te steken van, jongens, hoe kijken jullie ernaar, kunnen we kijken of we dat regionaal kunnen doen? Dat heeft uiteindelijk plaatsgevonden afgelopen week bij het regionale afstemmingsoverleg. Waarbij gekeken wordt van, jongens, kunnen we wat in de regio met elkaar doen? Dat is de inzet en daar staan we voor. Want zowel in de regio, de bestuurders van de gemeentes, collega-wethouders, als de bestuurders van de scholen zien wel degelijk dit als een aanvulling op het bestaande pallet. Zeker voor de categorie thuiszitters of kinderen die veel op de gang zitten en om andere reden gefrustreerd worden in het onderwijs. Of dat nou door gebrek aan mannelijke leerkrachten komt of niet. Nou, daar ga ik trouwens ook helemaal niet over. Maar in ieder geval, ik kan me voorstellen dat gekeken wordt naar ander onderwijssystemen voor sommige kinderen. Hoeveel zijn dat er in Laren? Ik weet dat eerlijk gezegd niet, maar ik weet wel dat dat er niet genoeg zijn om de instandhoudingsnorm te halen. Dus het is een regionaal initiatief en dat is ook hetgene wat wij naar voren brengen. Maar goed, dat laat onverlet dat het ontzettend pijnlijk is dat een initiatief wat zo hard gedragen wordt door deze mensen met het hart op de goede plek. Met waar vaak kinderen achter zitten met grote problemen. Niet allemaal, maar er zitten er gerust tussen. En dat je daar geen oplossing voor kan bieden. Dus ik voel me zeker gecommitteerd om te kijken een oplossing zoals te zijn. En zoals ik in mijn eerdere mededeling aangaf, zijn we ook daadwerkelijk in gesprek om te zien of daar enige vorm in de regio te realiseren is. Ik kan er niet over in detail gaan, maar in ieder geval het is niet onbeloftevol, zeg maar. En dat wil dus ook zeggen dat naast dat beroep wat ik eigenlijk liever niet had ingediend, maar toch moet handhaven omdat ik anders gewoon handelingsverlegenheid heb volgend jaar september. Want waar moet ik het vandaan halen? Ik zou het niet weten. Je kan geen bestaande scholen hebben, geen ruimte en een nieuwe school bouwen in een jaar tijd zie ik ook niet gebeuren. En los van welke locatie, mag het ten koste gaan voor sociale woningbouw of andere woningbouw? Ik denk het niet. Want dat is eigenlijk wel de keuze die dan voorligt. Dus ja, dat zijn eigenlijk de overwegingen die hier allemaal een rol bij spelen en het is allemaal erg precair en gevoelig. En dat betekent ook dat we met beleid en zorg hiermee door moeten gaan. Ik vermoed dat het nou tijd is om even naar de vragen van ...

De voorzitter: U heeft de vraag van mijnheer Merckx beantwoord. Tenminste, ik ga zo meteen vragen of die allemaal beantwoord zijn.

De heer De Groot: Nou, ik heb ook daarin meteen ook meen ik mijnheer Lobregt meegenomen en ook een aantal andere vragen die daarover gesteld zijn. En misschien heb ik iets gemist, maar ik heb geprobeerd dat allemaal in één betoog te doen. En dan wel richting de tweede termijn dat we daar nog wat over ...

De voorzitter: Nou, ik weet niet of er een tweede termijn. Ik ga gewoon even rondkijken of degenen die een vraag hebben gesteld, vragen, of die nog openstaande vragen hebben? Ik zie mijnheer Lobregt naar mij kijken.

De heer Lobregt: Nou ja, als ik uw antwoord goed begrijp dan zegt, u ik zit eigenlijk met de vraag van mijnheer Jonkman met de handen in het haar. We hebben geen locatie, we hebben geen financiering. Geen idee wat ik ermee aan moet, dat is eigenlijk wordt het uw antwoord. Maar dat is ook mijn vraag die ik erbij heb, geen idee wat ik ermee aan moet. De vragen die we aan mijnheer Jonkman hebben gesteld had die eigenlijk geen antwoord op. Dus mijnheer Jonkman weet het ook allemaal niet precies. Dus wordt dat ... Het is ... Het hangt

van vaagheid op dit moment aan elkaar. Dus als we hier verder over willen praten, dan zullen we echt iets heel concreets moeten hebben. Dan zullen we ook concrete behoefte ... En die behoefte is er, dat zie ik. Mijnheer Jonkman heeft helemaal gelijk, de behoefte is er. En niet alleen kinderen die thuis zitten, ook kinderen die nu op school zitten, zoals mijn zoon vroeger, die dus weinig aan school heeft gehad, omdat die inderdaad meer op de gang heeft gezeten. Het onderwijsaanbod sluit niet aan op de behoefte. Het gaat niet alleen om kinderen die thuis zitten, maar ook kinderen die gewoon nu op school zitten. Vandaar ook dat de ouders aangeven, wij hebben daar belangstelling voor. Dat begrijp ik allemaal. Maar hoe we dat hier in Laren in kunnen passen? Ik heb geen idee. En u ook niet, mijnheer De Groot, dat geeft u net heel duidelijk aan. Dus we zullen dan toch een concreet plan moeten gaan hebben als we dat willen realiseren.

De voorzitter: Mijnheer Lobregt, ik heb een verduidelijkende vraag aan u. Want de wethouder heeft net in zijn reactie aangegeven dat die zich enorm inzet om in de regio een oplossing te zoeken. Heeft u die, ziet u die, kunt u die beantwoording ook ondersteunen dat de wethouder dat doet?

De heer Lobregt: Nou ja, dat snap ik, maar dan zal er ook financiering vanuit de regio en dan zal er ook een locatie vanuit de regio moeten komen. Maar die zal waarschijnlijk niet hier in Laren zijn.

De voorzitter: Nee, dat is helder. Nee, maar ik wilde even die verbinding nog maken, omdat de wethouder net nadrukkelijk zegt, ik maak me er sterk voor. Maar dat ging niet alleen over Laren, maar over de regio. Dat was uw vraag. Ik kijk nog even naar de heer Merckx.

De heer Merckx: Ja, dank u wel, voorzitter. De heer Lobregt heeft een prachtig betoog gehouden, maar er is voor mij nog steeds één ding niet duidelijk en dat is, welke kinderen in Laren worden hiermee geholpen? We hebben meer dan voldoende scholen dus, en dan kan er wel eens een keertje eentje thuis zitten, so be it. En we hebben natuurlijk ook een regionaal opvang voor speciaal onderwijs.

De voorzitter: Vervolgt uw betoog, mijnheer Merckx.

De heer Merckx: Dank u wel. Dus als er een regionale opvang of regionaal speciaal onderwijs bestaat, dan zie ik ook geen reden om hier in Laren een bijzondere onderwijsvorm verder op te starten, zonder dat het duidelijk is hoeveel kinderen in Laren het betreft. Dus ik zou graag van de wethouder dan vernemen hoeveel kinderen zich in Laren aanmelden voor het Agora-onderwijs? En uiteindelijk is dat, moet dat de reden zijn. En ik onderschrijf de wethouder volledig dat er wordt gezocht naar een regionale oplossing, want hier is geen plek. Want hoe moeten we het oplossen? Waar zetten we die kinderen en die school neer? Er is geen plek. Moet betekenen dan dat er een wijziging in het bestemmingsplan van De Biezem plaats moet gaan vinden of gaan we dan de padelbanen opheffen? Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Merckx, dank u wel voor uw inbreng. Mevrouw Van Dorst, D66.

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Heeft u nog ... Dat ging even over nu over de vragen hè, want als u nog een ... (01:24:57).

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Jazeker, voorzitter. Zeker. Ik wilde inderdaad een verduidelijking en dat is, wij erkennen, wat we al zeiden, de vraag helemaal. We vonden het een gemiste kans dat inderdaad de vraag niet

in de regio gesteld is. Mijn vraag aan de wethouder is, klopt het als er voor Laren dan een vraag ingezet is, dat het niet meer voor de regio kan? Hoe zit dat technisch precies in elkaar? Dat wilde ik graag vragen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Hele mooie vraag. Mevrouw, Niekus, heeft u nog een vraag niet beantwoord gekregen?

Mevrouw Niekus: Nee hoor, ik denk dat het allemaal duidelijk is. En misschien dat er straks nog een slotwoord komt.

De voorzitter: Nou, dan gaan we nog even terug naar de wethouder om de vragen die nog een keer aangehaald zijn en nog niet voldoende beantwoord zijn.

De heer De Groot: Nou ik zie vooral van mijnheer Merckx een oproep om hiermee aan de gang te gaan. Ik denk inderdaad dat in Laren, laten het er vijf of tien zijn met verschillende korten, die voor het primair onderwijs in aanmerking komen. Dan kom je regionaal op een goed klasje, op een goed schooltje, maar dat is het dan ook. Dus, en dat wil niet zeggen dat daar dan geen behoefte aan is, want dat deel ik met mijnheer Lobregt. Maar wel dat je dan gaat kijken welke plek komt dat het beste tot zijn recht? En dan denk ik niet aan Laren om alle praktische, maar ook principiële redenen die ik net genoemd heb. En daar zet ik me voor in om te voorkomen dat we hier opgescheept straks zitten met een probleem waar we geen redelijke oplossing voor hebben. En dat is inderdaad vaag, maar ik hoop wel de komende tijd ook met deze mensen hier te werken aan een concrete oplossing die gaat zorgen dat we de grootste problemen voor elkaar krijgen. En dan kom ik op de technische vraag van mevrouw Van Dorst. Ja, er zijn wat mogelijkheden om binnen zoveel kilometer en met nevenvestigingen, dat soort dingen, te werken. Het is niet, het is geen abc'tje, maar het is ook niet dat het allemaal pertinent onmogelijk is. Dus en ook als we kijken naar de korte en langere termijn, dan denk ik dat er juist met wat flexibiliteit wel degelijk een goede oplossing mogelijk is.

De voorzitter: Dat is een antwoord, mevrouw? Ja? En mijnheer Merckx, u heeft ook nadere beantwoording. Ja? Dan maken we nu even, want dan is dit ronde één geweest. Niet? Nee, ik zie mijn collega-voorzitter fronsend kijken naar mij. We gaan niet in rondes denken. Mijnheer Grunwald, u wil namens Groen Laren nog een aanvullende vraag stellen.

De heer Grunwald: Ja, dank u wel. Even een vraag naar aanleiding van de bijdrage van de wethouder. Wat gebeurt er als het beroep niet gehonoreerd wordt? Moeten wij dan als Laren wel alsnog huisvesting bieden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Grunwald. Ik zie mijnheer Thijmen, mijnheer Jacobse wil zo meteen ook nog een vraag stellen.

De heer Jacobse: Ja, zal ik dat doen gelijk?

De voorzitter: Ja, doe maar meteen.

De heer Jacobse: Ik heb de wethouder het woord onbeloftevol horen gebruiken. Heeft u de behoefte om dat nader toe te lichten?

De voorzitter: Mooi. Het woord is aan de wethouder om de twee gestelde vragen te beantwoorden.

De heer De Groot: Want het was niet onbeloftevol, maar beloftevol.

De voorzitter: Ja?

De heer De Groot: Ja, en mijnheer Grunwald vraagt, wat is een kwestie? Er zijn twee sporen die we lopen. Eén is beroep en bezwaar en de andere is, zorgen dat je in redelijkheid met elkaar eruit komt. En ik vermoed dat een van die sporen toch wel het doel moet gaan treffen het komende jaar. En daar zitten allerlei andere haken en ogen, maar ik heb ook geen zin om heel diep op de processuele kant in te gaan. Ook omdat ik juist hoop dat we dat beroep kunnen intrekken, omdat er gewoon een goede oplossing gevonden is.

De voorzitter: Dat gezegd hebbende heeft mijnheer Jonkman in zijn laatste zinnen aan ons gevraagd om u te ... Mijnheer de wethouder, mijnheer De Groot? Mijnheer Jonkman heeft in zijn betoog aan ons gevraagd of wij u willen motiveren om het beroep in te trekken. Maar u zegt net inderdaad dat dat beroep en bezwaar, is dat aan het college of is daar een rol überhaupt voor ons als gemeenteraad in op dit moment in de procedure die u volgt?

De heer De Groot: Nee, dit is echt aan het college. Maar goed, als u dat met zijn allen zegt, wethouder, doe dat niet en koste wat het kost, we willen het hier hebben. Dan hoor ik het vanavond graag.

De voorzitter: Nou, die discussie die hebben we volgens mij net met alle inbreng gehad. Mijnheer Koldenhof die wil inbreken in de vergadering.

De heer Koldenhof: Nou, meer een procedurele vraag aan uzelf, want ik heb nou het gevoel dat u als een soort aanhangend commissielid gaat meedoen.

De voorzitter: Nee.

De heer Koldenhof: En dat vind ik lastig.

De voorzitter: Ja, maar ik herhaal nog een vraag van mijnheer Jonkman die aan u is gesteld en daar heb ik net mijnheer de wethouder nog op aangevraagd. En volgens mij heeft u allemaal, want dat is de laatste vraag die de wethouder weer terug stelde aan u, u heeft allemaal uw inbreng en uw vragen gehad. Zijn die, is dat nog nodig om nog een laatste ronde te doen waarin de wethouder nog een vraag wordt gesteld? En anders dan vatten we het samen dat overwegend het geluid hier is dat u allemaal nog vragen heeft en samengevat eigenlijk hier niet iets van kan vinden, mag ik het zo formuleren? Ik kijk even naar de collega hier aan tafel. Wij kunnen eigenlijk niet echt iets vinden over de aanvraag zoals die nu ligt. Nee. Nee, maar ik wil dat even vastgesteld. Mijnheer Lobregt.

De heer Lobregt: Om dan toch even verduidelijkt te zijn, dan wordt het een vraag aan mijnheer Jonkman is, waarom is er dan een vraag, wordt het richting de gemeente Laren om, wordt het om deze school hier te hebben en niet aan de gemeente Hilversum of de gemeente Bussum? Waarom zadelt mijnheer Jonkman ons met het probleem op? En als we vragen aan mijnheer Jonkman, hoe past nou precies uw voorstel binnen het onderwijsaanbod in Laren, dan krijgen we geen duidelijk antwoord. Dus ik wil dan van mijnheer Jonkman of van het college een heel duidelijk antwoord van, oké, we hebben een enorm met name primair onderwijsaanbod in Laren. Is echt enorm. Wordt dat ... Er zijn meer dan voldoende scholen. Hoe past het

voorstel van mijnheer Jonkman binnen dat onderwijsaanbod? En waarom zouden wij met onze handjes dichtgeknepen dat aanbod van mijnheer Jonkman moeten accepteren? Dat is ... En waarom gaat mijnheer Jonkman niet naar Hilversum of naar Bussum of naar Huizen of weet ik veel waar die naartoe gaat?

De voorzitter: Nee. Ik kijk even, want ik kijk nu naar u om te luisteren naar u. Ik kijk even naar voor mij op links, naar rechts, zoals de heer Lobregt nog eens een keer even samenvat namens een deel van dit gezelschap. Heeft u daar nog iets op aan te vullen of deelt u deze samenvatting? Want dan gaan we namelijk dit punt wat mij betreft zo dadelijk tot afhameren brengen. Want wij kunnen daar verder niks op dit moment mee. Ik kijk even naar ... Mogen we de samenvatting die mijnheer Lobregt net ging overnemen? Ja, ik zie geen nee. Dan hebben we zoals gezegd heel formeel ga ik nog even naar de wethouder, heeft u nog behoefte om één aanvulling te geven?

De heer De Groot: Nee, dank u, voorzitter. De heer Jonkman komt nog, dat is fair, nog even aan het woord.

De voorzitter: Nee, dat komt vanzelf goed.

De heer De Groot: En nee, ik denk dat we de discussie gevoerd hebben. Ik voel dat hier geen belangstelling is om te zeggen van, '...' (01:32:39), toch alsjeblieft dat Agora hier. En niet om, ja, precies, dat al zeker niet. Maar in ieder geval dat er hopelijk ook wel begrip is. Dat heb ik ook bij mijnheer Lobregt gehoord. Dat er kinderen zijn die het nodig hebben en dat we moeten streven naar een goede oplossing. En dat is precies waar ik voor sta.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer De Groot. Dan kijk ik even naar mijnheer Jonkman, u krijgt nog zoals gezegd de laatste twee minuten om nog een nabeschouwing te geven.

De heer Jonkman: Ja, hartelijk dank voor het excuus, vind ik, dat waardeer. Ik hoorde ook net, dan zit er eentje thuis, so be it. Dat vind ik stuitend, maar dat terzijde. Belangrijk, waarom Laren? Kijk, de procedure is, je kunt geen aanvraag doen voor een regio, je moet een standplaats kiezen. Wij hebben in februari een informatieavond gehad in College De Brink in Laren. Dat ging dan over een 4 tot 18 school, dus zowel basis als voortgezet onderwijs. Vervolgens in maart, april, even uit mijn hoofd, ik denk dat het maart was, heeft de GSF, De Gooise Scholenfederatie besloten, wij gaan in ieder geval niet verder met Agora. Dus dan rest ons eigenlijk alleen nog de keus om zelfstandig een bestuur op te richten. Of in ieder geval in dat proces allerlei andere besturen in de regio te spreken om te kijken of zij te porren zijn voor Agora-onderwijs. En daar waren ze wel voor te porren, alleen er zijn ook allerlei beperkingen in BRIN-nummers, vergunningen, et cetera. Dus uiteindelijk einde van de rit hebben wij in een maand tijd een standplaats gekozen op basis van het voedingsgebied. Dat klopt. En wij hebben gewoon conform de wet die hele procedure doorlopen, precies zoals die op de website wordt vermeld. En dat hier dan de vraag komt, ja, waarom in hemelsnaam Laren, waarom en hoeveel kinderen in Laren? Die snap ik heel goed en die vraag is ook terecht. Wij hebben breder gekeken naar de regio, wat is het probleem? Wij zien een probleem, wij ervaren een probleem. Iedereen die een kind thuis heeft gehad die niet lekker in het onderwijs gaat, die weet hoe groot dat probleem is. En wij zetten die pijn en verdriet om in mogelijkheden en die creëren we.

De voorzitter: Dank u wel. Complimenten, want het is wederom in één minuut veertig u gelukt. Dank u wel voor uw inbreng. Wij hebben hiermee dit agendapunt, bespreking Ateller Het Gooi, afgerond.

## 10. Gemeenschappelijke regeling HBEL sociaal domein individuele voorzieningen

De voorzitter: En we komen op agendapunt 10, Gemeenschappelijke Regeling van Huizen, Blaricum, Eemnes, Laren sociaal domein individuele voorzieningen. Wederom portefeuillehouder mijnheer Flip De Groot, ambtelijke ondersteuning van mevrouw Petra Filius, afdelingshoofd maatschappelijk beleid of mevrouw Lucetta 'Eisens' (01:35:34), strategisch adviseur gemeente Huizen. En ik heb ook nog de naam van mevrouw Diliaana Pool, strategisch beleidsmedewerker maatschappelijke ontwikkeling. Welke van de drie, wie van de drie? Allereerst zit dadelijk aan tafel mevrouw Lucetta Eisens en daarnaast mevrouw Diliaana Pool. Die gaan even plaatsnemen. Dan ga ik ondertussen voorlezen wat het voorstel is wat dadelijk voor u ter beraadslaging ligt, zeer gewaardeerde commissieleden. Het gaat om de bijgaande zienswijze in te dienen op de herziening van de Gemeenschappelijke Regeling samenwerking sociaal domein Huizen, Blaricum, Eemnes en Laren. En voorstel twee is wat aan u voorligt, in te stemmen met de herziening van de Gemeenschappelijke Regeling samenwerking sociaal domein Huizen, Blaricum, Eemnes en Laren. Nou, ik kijk even rond. Wie van de commissieleden heeft, ik zie mijnheer Koldenhof van de VVD, ik zie mijnheer Grunwald van Groen Laren, ik zie mevrouw Niekus van De Larense Vrouwenpartij, ik zie mijnheer De Jong en ik zie mevrouw Van Dorst en ik zie de heer Lobregt. Nou, allemaal. Wie begon ik net? Mijnheer Koldenhof was als eerste, dus we proberen een beetje de volgorde van de hand opsteken. Ja.

De heer Koldenhof: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik begrijp dat de Gemeenschappelijke Regeling zeg maar herzien wordt om het een en ander te vereenvoudigen voor de organisatie zelf. Waarbij het dan, maar dat vraag ik dan even ook ter controle aan de wethouder, is het dan de bedoeling dat de Gemeenschappelijke Regeling of dat wat is vastgelegd dan minder vaak hoeft te worden gewijzigd en de omliggende dienstverleningsovereenkomst dan vaker kan worden aangepast? Nou, dat lijkt me op zich bestuurlijk gezien een verstandige keuze. Alleen wat mij eigenlijk als eerste verbaast in hoofdlijn is, waarom stellen wij dan alleen de herziene Gemeenschappelijke Regeling vast en niet de dienstverleningsovereenkomst? Want het lijkt mij dat we daar dan ook wel wat van mogen vinden. Dat ten eerste. Dan heb ik met name, nou, nog wat kleine vragen over die dienstverleningsovereenkomst of de onderliggende financiële zaken of financiële regeling. Er wordt gesproken over een dashboard, dat dan elk kwartaal komt. Hebben we dat nu ook al of wordt dat een ander dashboard? En bij dashboards word ik altijd alert op van, elke maand krijgen we een ander dashboard, zodat je nooit meer iets kunt vergelijken. Waardoor ik dan nog steeds niks weet, om het maar even kort te zeggen. Of in ieder geval geen makkelijk oordeel kan geven over de ontwikkelingen. Dat roept bij mij ook de vraag op bij de dienstverleningsovereenkomst of we er dan als raad wel dicht genoeg bovenop zitten? En anders op zijn minst of de gemeente Laren, met andere woorden het college, er dan wel dicht genoeg bovenop kan blijven zitten? Een specifieke vraag gaat over de waarschuwing die gegeven zal worden als er een traject van meer dan een ton wordt toegekend. Laat ik maar zo zeggen, ik weet niet eens of je dat dan nog kan weigeren. Maar stel je voor dat je dan niet anders kan dan dat traject toe te kennen, dan wordt het college gewaarschuwd. Maar we weten uit het verleden hier dat, er hoeven maar twee of drie van dat soort trajecten te komen en we gaan zeg maar figuurlijk failliet. Spreekwoordelijk zal het allemaal zijn, dus in ieder geval. Maar, dus ik vraag me dan af of het college ook van zins is om de raad daarin mee te nemen op het moment dat meerdere van dit soort trajecten opeens zich gaan voordoen? Ik hoop het allemaal niet, maar als het zo is, dan wil ik wel graag weten tijdig in een soort van rode vlag, let op, onze begroting loopt uit de klauwen. Want we hebben een paar van die trajecten en we kunnen er niet zo heel veel aan doen. En wat wordt dan de oplossing, om het zo te zeggen? Nou, dat vind ik wel belangrijk om vaker als raad over geïnformeerd te worden. En dan is zelfs ook nog de discussie of dat pas bij een ton moet of dat dat niet ook wat lager moet?

Anders gesteld, waarom is dat pas bij een ton nodig en waarom is dat niet al bijvoorbeeld bij een halve ton of 75 duizend euro? Wat is daar een gebruikelijk bedrag in? Nou, dat zijn denk ik de belangrijkste vragen even op dit moment. En misschien kom ik in tweede termijn nog even op wat andere details. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Koldenhof. Mevrouw Van Dorst, D66.

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Dank u wel, voorzitter. Op zich heel begrijpelijk en we kunnen daar ook zeker in meegaan. We hadden ook inderdaad wat meer specifieke vragen. En dat is, de raad wordt wat meer op afstand gezet, is ons idee. Het is een heel juridisch stuk, dus echt moeilijk om doorheen te komen, maar dat gevoel krijgen we. Dat begrijpen we ook, want het is de uitvoering die aan Huizen wordt overgedragen. Zij voeren uit, wij staan op afstand. Het is wel zo dat de raad van Huizen hier wel meer, als ik het goed lees, meer directe invloed op heeft dan wij vanuit Laren. Dat vind ik een risico, een kritische noot die ik daar wil zetten. Wat men dan daarin speciaal een vraag is, dat is dat in artikel 9 van de oude Gemeenschappelijke Regeling wel de raad specifiek genoemd werd, maar hier in de nieuwe regeling weggestreept wordt. Dat vind ik wel een vraag die ik uitgelegd zou willen hebben. Verderop wordt ook gesproken over, contacten worden onderhouden door vertegenwoordigers van de twee partijen. Als ik het goed begrijp, zijn er vier partijen, Huizen, Blaricum, Laren, Eemnes. Hoe moet ik dat u mij voorstellen? Sorry? Huizen neemt dus die complete verantwoordelijkheid voor de uitvoering van het sociaal domein. De wethouders komen wel zes keer per jaar bij elkaar. Zij beoordelen hoe het gaat en evalueren één keer in de vier jaar. In deze procedure, waar wordt de raad precies in meegenomen? Dat was eigenlijk mijn laatste vraag. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van Dorst. Dan ga ik naar links kijken van mij. Mijnheer Jacobse, Larens Behoud.

De heer Jacobse: Ik kies een wat andere invalshoek. Gedachtig het feit dat collega's per se met detailbeschrijvingen en aanwijzingen komen. Wij hebben de indruk, we hebben dat ook besproken, dat we met die DVO een effectiever en efficiëntere organisatie gaan aanwenden. We kunnen daar natuurlijk heel erg wijs over gaan zitten doen, maar de mensen die dit bedacht hebben, die hebben daar lang over nagedacht en daar gaan wij een heel end in mee. Ik wil toch nog even eigenwijs zijn. Ik heb in zes woorden op een rijtje gezet wat er nou eigenlijk in dat pak papier staat. En dat is dat we een betere samenwerking tussen partijen nastreven. We willen een evenwichtiger situatie rond BEL en Huizen, dat zijn die twee beruchte partijen waar we het net over hadden, BEL en Huizen. Drie, de jaarlijkse evaluatie. En vier, een grondige evaluatie na vier jaar. Als je daar nou naar kijkt, als je daar solo naar kijkt, dan is dat niet zo heel moeilijk, want zo doe je ongeveer elke organisatie. Je wil namelijk beter samenwerken, je wil vooral een evenwicht tussen de partijen, je wil een jaarlijkse evaluatie, je wil die ook na vier jaar nog een keer hebben. Wij hebben met elkaar gezeten van, nou ja, ja. Dus voor ons, wij gaan mee natuurlijk. Wij vinden het een dragend voorstel, laat ik het zo noemen. Maar vooral de woorden effectiviteit en efficiëntie vinden wij belangrijk. En wij stellen vertrouwen, Larens Behoud stelt vertrouwen in wat er geschreven staat en zoals we dit gaan aanpakken. Dus wij zijn oké.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Jacobse. Dan kijk ik naar mijnheer Grunwald van Groen Laren.

De heer Grunwald: Ja, dank u wel, voorzitter. Op het gevaar heen dat enkele doublures ontstaan in de vragen, maar goed, dat is dan weer makkelijk voor het beantwoorden daarvan. Allereerst is bij ons de vraag opgekomen waarom dat nodig is en wie wordt daar nou eigenlijk beter van? Wat merkt de cliënt van deze verandering? Is dat bedoeld om de cliënt beter in positie te brengen en beter te helpen of is dat een operatie

die louter moet gebeuren, omdat het organisatorisch beter gaat? Dan is het zo dat mij in ieder geval niet helemaal duidelijk is wat met gastgemeenten bedoeld wordt. Het lijkt alsof de ene keer de groep BEL-gemeenten daarmee bedoeld wordt en op andere momenten heb ik het gevoel dat ook de enkele gemeenten uit de BEL bijvoorbeeld gesprekspartner kan zijn. Bijvoorbeeld van, ja, als we uiteindelijk een dienstverleningsovereenkomst sluiten, is dat dan voor de drie gemeenten dezelfde of heeft elke gemeente een eigen dienstverleningsovereenkomst? Dus dat is niet zo heel duidelijk en dat wordt uit de tekst ook niet zo heel duidelijk. Verder is het zo van, het gaat over, de tekst gaat over de regeling van de dienstverleningsovereenkomst, maar is niet de dienstverleningsovereenkomst zelf. Want in een dienstverleningsovereenkomst spreek je prestaties af met elkaar en bedragen die daarvoor staan. En de vraag die daarbij gaat is van, wie stelt dan die dienstverleningsbijeenkoms op en heeft de raad daar ook dan een vinger in de pap? Verder is voorzien in vier keer een rapportage per jaar en ook in een portefeuillehoudersoverleg. En de vraag is, krijgt de raad de rapportages ook onder ogen? Want dat is natuurlijk al heel lange tijd een wens van ons om periodiek goed op de hoogte gehouden te worden van de prestaties van de Gemeenschappelijke Regeling. En dat gaat heel moeizaam, dan moet je dus, als je wat wilt, nog steeds er zelf achteraan en het gaat niet vanzelf. Wat eigenlijk wel jammer is, dus dat is een vraag of daar een toezegging voor kan komen? Even kijken. Ja, dan ben ik even door mijn vragen heen. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw of mevrouw, dank u wel, mijnheer Grunwald. En ik dacht al aan mevrouw Niekus, De Larense Vrouwenpartij, uw inbreng.

Mevrouw Niekus: Ja hoor, hij doet het. Dank u wel, voorzitter. Ja, een herziening van een Gemeenschappelijke Regeling daterend uit 2007, is echt wel nodig. Taken en financiële afspraken worden meer concreet gemaakt, wat meer duidelijkheid geeft in de samenwerking met centrumgemeenten en gastgemeenten, ofwel de BEL-gemeenten. De raad wordt meer op afstand gezet in deze zienswijze, wat bij mij de volgende vraag oplevert. Er wordt minimaal zes keer per jaar een portefeuilleoverleg geplaatst, even kijken hoor, voor de individuele voorzieningen waar de gemeente zelf hun eigen beleidsbevoegdheid over heeft. Ik neem aan dat de portefeuillehouder dit dan communiceert met de raden? De raad moet wel betrokken blijven. De processen moeten efficiënt worden uitgevoerd en de centrumgemeente Huizen heeft daar alle kennis en uitvoering voor. Mijn vraagje is wel, hoe gaat de afdeling Eemnes hierin meegenomen worden? Jaarlijks een evaluatie is goed en dan om de vier jaar een evaluatie om naar de volgende raadsperiode te gaan is ook fantastisch. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Mevrouw Niekus, dank u wel. Dan ga ik oversteken naar de heer De Jong en dan komt daarna de heer Lobregt.

De heer De Jong: Ja. Kennelijk is de efficiency de reden van deze verandering, maar ik vraag me echt af wat de reden is? Wat is er mis dat we dit gaan doen? Want zo'n DVO gaat natuurlijk wel allemaal extra werk opleveren, dus ja, dan moet het wel nut hebben. Dus daar zou ik graag antwoord op willen hebben. En als we dan een DVO maken, ja, maak het dan eerlijk. Doe er een nacalculatie bij, want dan weten we waar we aan toe zijn. Hoeven we het ook niet te controleren, want dan weten we zeker dat het goed is. Nu weet je ook niet zeker of het goed is als je alleen maar de DVO gebruikt. Dus waarom geen nacalculatie?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer De Jong. Mevrouw, de heer Lobregt, CDA.

De heer Lobregt: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Nou, mijn vraag is eigenlijk dezelfde als die van mijnheer De Jong, waarom doen we dit eigenlijk? Het is een beetje de portee van deze vergadering denk ik, waarom? Gegeven het vorige punt. En mijn andere vraag is, gaan we eigenlijk wel ver genoeg? Ik schrik een beetje dat we dan weer als gemeente weer ons eigen beleidsbevoegdheid hebben. Betekent dat we dan met vier gemeentes vier beleidsbevoegdheden hebben. Dat vergroot de efficiency dan niet en dat heeft dan, leidt ook weer tot wederom de vraag, waarom doen we dit eigenlijk en leidt het dan inderdaad wel tot de efficiency die we met elkaar voorstaan? Dus ja, dat zijn mijn vragen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Lobregt. Nou, mijnheer De Groot, allereerst de vragen aan u die u kan beantwoorden. En als er dan nog vragen openblijven, dan gaan we naar mevrouw Lucette Eissens en mevrouw Diliانا Pool. En als er dan nog vragen niet beantwoord zijn, dan doen we hetzelfde rondje nog een keer. Mijnheer De Groot, aan u het woord.

De heer De Groot: Ja, dank u. Mijnheer Koldenhof, ja, u slaat de spijker op de kop met uw eerste vraag. Het gaat erom dat je in die Gemeenschappelijke Regeling de algemene bepalingen van je samenwerking neerzet in een DVO, meer flexibel kan opereren, aanpassen aan de ontwikkelingen die plaatsvinden gedurende de jaren. Dus dat is de reden waarom we dit op deze manier georganiseerd hebben. Dan uw vraag over het dashboard. We hebben nu al drie keer per jaar een dashboardrapportage die ook hier naar de raad gaat. Vaak gecombineerd met presentaties vanuit het sociaal domein vanuit Huizen. Maar die ik ook zeer in uw aandacht aanbeveel, want daar kunt u veel uit halen over de ontwikkelingen die plaatsvinden in dat sociale domein. En dat gaat juist over effectiviteit en efficiëntie. Dus dat betekent dat u ook de vinger aan de pols kan houden, hoe ontwikkelen de dingen zich, hoe ontwikkelen de getallen zich, de aantallen zich en welke problemen lopen we tegenaan? En dat is ook dan een moment om eventueel te signaleren dat het wel erg tegenzit op het gebied van voornamelijk jeugdarrangementen, dat er overschrijdingen komen met beschikkingen van boven de ton. Ja, u zegt van, waarom 75 duizend en waarom niet 50? Ja, zeg maar de echt grote zeg maar de dikkerds erin, dat is toch over het algemeen een ton of meer. En de meeste andere zitten daar dan toch over het algemeen, ik kijk ook even naar rechts, daar toch echt wel substantieel onder. Dus ja. En ik stel ook voor dat als het 95 duizend euro is, ik het niet na zal laten om dan evengoed nog daarvan melding te maken. Dus dat moeten we enigszins flexibel opvatten. Dan mevrouw Van Dorst. Ja, de raad meer op afstand. In zekere zin klopt dat natuurlijk, maar dat klopt ook omdat we hier met de centrumgemeenteregeling te maken hebben. En u ziet ook in de zienswijze dat wij als college aangeven dat we eigenlijk op termijn wel de discussie willen openen, moeten we niet een volwaardige Gemeenschappelijke Regeling maken waardoor de posities van de raden meer evenredig worden? Dus die aanbeveling die beveel ik zeer aan uw aandacht aan en ik hoop dat dat op uw support kan rekenen, want dat betekent op termijn dat die positie beter kan worden. Ja, dus dan de evaluaties op verschillende momenten, ik denk dat die eigenlijk vanzelfsprekend is. Ik denk dat het goed is dat de raad wat dat betreft meegenomen wordt. En overigens, ik weet niet of dat een vraag van u was of van een ander, kijk, op het moment dat er nieuw beleid ontwikkeld wordt, dan kan het zijn dat de raad van Laren iets anders vindt als de andere raad. En dat kan dan een andere opdracht inhouden aan Huizen. Een concreet voorbeeld was, nou, zeg maar onze huishoudelijke hulp, waarin wij afweken van de drie andere dorpen. Sorry, Eemnes is een stad. Maar, en dat is ook bijvoorbeeld met minimabeleid en de energietoeslag waarin Eemnes de grens aanhield van 130 procent van het minimumloon en andere drie dorpen op 120 procent zaten. Dus die mogelijkheden zijn er wel degelijk en dus op twee manieren zijn er mogelijkheden om daar dus op in te springen. Eén, als er via zeg maar het BOB-model voorstellen worden gedaan die een beleidswijziging inhouden, waar u met beeldvorming, oordeelsvorming uw zienswijze kunt geven en ook eventueel kunt

besluiten om een iets andere opdracht te geven aan Huizen. Het is wel te hopen dat dat beperkt blijft, want inderdaad, dat is de vraag die ook van verschillende partijen kwam, hoe kun je efficiënt en effectief werken als dat veel te ver uit elkaar gaat lopen? Nou, we zien in de praktijk dat dat heel erg naar elkaar toegroeit en dat het pas op uitzonderingen wat anders is. Maar dat hoort er ook bij als je met vier aparte gemeentes ...'(01:55:00). Eens even kijken. Ja, mijnheer Grunwald ga ik dan even mee door. Dank, mijnheer Jacobse, want u geeft een mooie samenvatting. Mijnheer Grunwald. Ja, het is inderdaad, in principe gaat het over de organisatie van onze werkzaamheden om dat beter te structureren. Zoals mevrouw Niekus aangaf, een regeling uit 2007, die ontstond op het moment dat er vanuit de BEL drie medewerkers naar Huizen gingen en er een kleine afdeling was die het sociaal domein deed. En dat is voor de grote decentralisaties en dat heeft grote verschillen met zich meegebracht. En dat heeft, brengt dus ook met zich mee dat er behoefte is aan goed gestructureerd overleg, goede Gemeenschappelijke Regeling en ook een goede DVO. Het DVO is uitvoering. Je zou kunnen zeggen, dat is aan ons. Ik ben met mijnheer 'Grunwald'(01:56:07) eens dat dat woord, DVO, daar zie ik ook wat anders in. Daar neem je de prestaties in. Dat is inderdaad de regeling van de dienstverleningsovereenkomst, daar heeft u volkomen gelijk in. Ja. Ik denk mevrouw Niekus inmiddels ook beantwoord heb, maar zo niet, dan hoor ik dat graag. En mijnheer De Jong. Ja, nacalculatie, ik vind dat dat sowieso, maar eigenlijk doe je dat ook wel hè? Dus op het moment dat je aan het eind van het jaar kijkt, wat was de begroting, wat hebben we uitgegeven, wat is er gedaan? En dan heb ik het over de DVO zoals mijnheer Grunwald dat bedoelt, dan kun je op dat moment ook zien, wat heeft, wat dachten we dat het zou gaan kosten, wat het heeft gekost en waarom is het anders dan we gebudgetteerd hebben? Maar dat is geen nacalculatie. Nou, oké. Dan ... Oké, oké. Nou, goed.

De voorzitter: Laten we voor de helderheid van de vergadering ...

De heer De Groot: Dan neem ik uw suggestie graag mee en als u dat, dan laat ik ook graag even vanuit Huizen daarop te reflecteren. En anders zou het een interessante toevoeging aan de zienswijze kunnen zijn. En ja, kijk, een regeling an sich levert natuurlijk niet meer efficiëntie op, dat is de manier waarop je samenwerkt. En als je dat beter structureert en betere afspraken maakt, dan helpt dat om beter samen te werken en tot betere afspraken te komen en betere regeling. Maar het zit in de inhoud en juist die rapportages, juist de manier waarop we met elkaar daarover kunnen hebben, die moet ervoor zorgen dat u de vinger aan de pols kan houden, kaders kunt stellen en de wethouder verzoeken om hier en daar wat bij te stellen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Ik kijk even snel rond of er mensen, vragenstellers zijn die vinden dat er een vraag niet beantwoord is? Maar ik kijk ook even naar de wethouder of die zelf vindt, want of er nog echt technische vragen zitten?

De heer De Groot: Volgens mij wel, maar ...

De voorzitter: Zullen we nog heel even kort de vragen, welke degenen die een hand omhoogsteken, wie vinden dat nog een vraag openstaat? Ik begin gewoon even bij de volgorde, mijnheer Koldenhof, dan mevrouw Van Dorst en dan de heer De Jong, die hebben nog een vraag niet beantwoord gekregen. Dan kijken we even of dat matcht met wat er aan de andere kant van de tafel bedacht is.

De heer ...: Ik heb ook nog iets voor een tweede ronde.

De voorzitter: Ja, dat komt daarna.

De heer ...: Oké.

De voorzitter: Mijnheer Koldenhof, heeft u uit uw eerste termijn nog vragen onbeantwoord gehad?

De heer Koldenhof: Nee, maar ik wil wel graag een tweede termijn.

De voorzitter: Nee, dat komt goed zo. Nee, dit ging even om, is er nog een vraag uit uw eerste ronde die u of onvoldoende of niet beantwoord ziet? Mevrouw Van Dorst.

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Het was maar een detail, maar in artikel 7 wordt er dus geschreven dat beide partijen een contactpersoon aanwijzen voor de uitvoering. En daar viel ik over. Ik denk, wie zijn die beide partijen? We zijn toch met vier partijen?

De voorzitter: Ja. En dan had mijnheer De Jong nog een vraag uit die eerste ronde.

De heer De Jong: Ja, er staat heel duidelijk in de notitie, geen nacalculatie. Er wordt wel een verdeling van tevoren geplaatst, maar het werkelijke aantal uren dat er aan bepaalde zaken per gemeente besteed wordt, ja, dat is natuurlijk, dat kan fors afwijken van wat je ooit begroot hebt.

De voorzitter: Nou ga ik even kijken met deze twee vragen die nog openstaan of die aan de wethouder zijn of aan mevrouw Eissens of mevrouw Pool. Er vindt spoedoverleg plaats, voor degenen die thuis zitten. Mijnheer de wethouder, laten we de twee vragen die net nog herhaald werden door mevrouw Eissens en mevrouw Pool beantwoorden? Oké. Dan is het woord aan, ja, nou weet ik natuurlijk niet wie van beide dames, mevrouw Eissens en mevrouw Pool. Als u het woord neemt, wilt u dan nog even uw naam noemen, want dat is net zo aardig. Aan u het woord.

Ambtelijke ondersteuning: Ik denk eerst de vraag over partijen. O, sorry, ik ben Lucetta Eissens, adviseur van Huizen, HBEL moet ik zeggen in dit geval. Ik denk eerst de vraag over partijen. Nou, we hebben inderdaad, we spreken in de GR en in de DVO over partijen, we hebben het over de gastgemeenten en de centrumgemeenten. De gastgemeenten zijn in dit geval individueel, dus Laren, Blaricum, Eemnes. Maar wanneer we praten over een bepaalde constructie in de zin van samenwerking als in, we wijzen een contactpersoon aan, dan hebben we het eigenlijk over de BEL Combinatie. Dus dan hebben we het over inderdaad de BEL-gemeenten bij elkaar. Dus dat kan verwarrend zijn, misschien moeten we dat ook verduidelijken. Dat zou een suggestie kunnen zijn. Ik hoop dat dat antwoord geeft op de vraag.

De voorzitter: Dat was een duidelijk antwoord denk ik, mevrouw Van Dorst. Dan blijft er nog een vraag over van de nacalculatie.

Ambtelijke ondersteuning: Ja. Ja, de nacalculatie, dat gaat over de apparaatskosten. Ja, dat gaat over hoe we met elkaar de kosten financieel verdelen. Eerlijk gezegd, ik vind dat geen discussie voor dit onderwerp, want dat wordt apart behandeld. Ik kan wel een toelichting geven over hoe de calculatie werkt en waarom er niet voor gekozen is om een nacalculatie te doen. Maar ik zou niet willen adviseren om die discussie in dit proces te bespreken, want dit gaat echt over de constructie van de GR en hoe we met elkaar samenwerken en dat gaat over de afrekening van de financiën en de kosten in het sociaal domein. Dus mijn suggestie zou zijn om dat gesprek hier niet te voeren, maar ik weet niet of dat volstaat.

De voorzitter: Niet nu.

De heer De Jong: Voorzitter, daar ben ik het niet mee eens, want die nacalculatie, die zit ook, die kan ook in het proces zitten. Dus het zijn twee verscheidene, verschillende methoden en ik had graag uitgelegd waarom niet en waarom het andere wel?

De voorzitter: Ja, nou ja, op zich, ik zit even te denken of dit een technische vraag of een politieke vraag is?

Ambtelijke ondersteuning: Een politieke.

De heer De Jong: Een technische.

Ambtelijke ondersteuning: Ik denk politiek.

De voorzitter: Nou, nee, ik denk ... Nou, dat weet ik niet, want de adviseur, de ambtenaar die zegt, ik raad het u aan om deze vraag niet mee te nemen en u wilt hem wel, dus ik heb daar ...

De heer De Jong: Ja, maar niet mee te nemen, maar ik krijg niet te horen waarom?

De voorzitter: Nee, daarom. Maar nu moeten we even, u krijgt echt wel uw antwoord. Ik denk, ik vraag me alleen even af wie dit antwoord gaat geven. Ik ga denk ik eerst even naar de wethouder toe om mijnheer De Jong te beantwoorden waarom wel of niet?

De heer De Groot: Nou, ik denk dat mevrouw Eissens eigenlijk het antwoord kan geven. Het gaat over de afspraak, ik heb iets verkeerd vergeten, het gaat dan om afspraken die je maakt over de begroting. En je hebt een aantal afspraken gemaakt over de vergoedingopbouw. En ja, daarvoor sta je aan de lat. Daarvoor reserveer je met je DVO capaciteit daarbij in Huizen bij de HBEL-organisatie. En dat je dan op een gegeven moment naar volgend jaar kijkt van, joh, weet je, dat gaat niet goed, we moeten dat bijstellen. Maar in principe zijn er allerlei regelingen opgenomen, het aantal cliënten, waarop zeg maar de vergoedingen zijn bepaald. Dus het aantal cliënten is leidend. Dat betekent ook dat, en de opbouw van de kosten, die is ook bekend. De zogenaamde ... (02:04:10) kosten, dit zijn ook allemaal factoren die meegenomen worden in de afspraken die je maakt. Daar zit het hem in. En Lucetta, kan je daar nog wat aan toevoegen?

De voorzitter: Ja, dat gaat dan via de voorzitter. Dit is deel één van het antwoord, mijnheer De Jong. Nu komt nog een aanvullende reactie van mevrouw Eissens.

Ambtelijke ondersteuning: Ja, ik kan inderdaad een technisch antwoord geven. We hebben in de DVO dienstverleningsovereenkomst de financiële afspraken vastgelegd zoals dat ze nu zijn. Daar wijzigt eigenlijk niks aan, maar dat zijn dus eerder afgesproken afspraken, die hebben we simpelweg daar gewoon vastgelegd. De dienstverleningsovereenkomst die wordt ook geëvalueerd, dus die afspraken die krijgen ook een aparte plek. Dus de apparaatskosten worden jaarlijks opnieuw vastgesteld en die discussie vindt ook apart plaats. Eigenlijk hebben we het hier alleen vastgelegd. Dus dat was ook de reden waarom ik aangeef van, nou, volgens mij is dit niet de plek om de discussie daar voeren, maar ik kan het wel technisch uitleggen waarom het zo is. En waarom er niet gekozen is voor een nacalculatie is omdat er wordt voorgefinancierd, dus er wordt gekeken naar het aantal inwoners op een piekmoment die gebruikmaken van de dienstverlening. En aan de hand van dat piekmoment vindt er een verdeelsleutel plaats. Is een heel financieel technisch verhaal. Ja, tot in

details kan ik hem niet uitleggen, want ik ben niet de financieel expert. Maar ik weet dat er een verdeelsleutel is op het aantal inwoners die gebruikmaken van de dienstverlening en het wordt weer afgezet tegen het aantal inwoners per gemeente. En aan de hand daarvan vindt er een afrekening plaats. Maar het is dus een voorfinanciering en we hebben wel gekeken eerder in het proces van, is het interessant om wel of niet die afrekening te doen? En dat is een heel ingewikkeld proces, want het vraagt ook om een schaduwadministratie. Want bijvoorbeeld aan de voorkant huur je personeel in op een x-bedrag. Misschien kan je het personeel niet vinden, misschien heb je verloop, misschien zijn de cliënten anders als verwacht. We hebben er uiteindelijk wel voor gekozen om terug te calculeren volgens mij twee jaar. Twee jaar hebben we teruggekeken van, is er inderdaad een gemeente tekortgedaan of niet? En wat ik ervan weet is dat niet zo. Dus we hebben wel afgezet tegen, is het nou, als je het hebt over efficiëntie en effectiviteit en de werkbaarheid, is het dan efficiënt om een nacalculatie te doen? Of laten we zoals dat het is, is de verdeelsleutel eerlijk genoeg zoals dat we het nu doen? Dus we hebben heel kritisch gekeken ook naar de pijlers en naar hoe die verdeelsleutel plaatsvindt. Maar echt tot in detail, ja, tot in detail kan ik daar geen antwoord op geven. Dat vraagt echt een reactie van de financieel expert.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Eissens. Dit was de beantwoording van de ronde één. Er waren al geluiden voor een ronde twee, dus ik kijk opnieuw rond, wie wil voor commissie ronde twee? Opnieuw mijnheer Koldenhof, mevrouw Van Dorst en de heer Lobregt. Aan de linkerkant nog? Niet? Dan zijn deze drie en dan beginnen we gewoon weer bij mijnheer Koldenhof.

De heer Koldenhof: Ja, dank u, voorzitter. Ik heb even geboeid geluisterd naar wat er nu net allemaal is besproken, omdat ik ook een idee heb dat er een beetje spraakverwarring optreedt, wat is nu nacalculatie en wat is definitieve afrekening? Want dat zijn natuurlijk twee dingen die allebei in artikel 4 van de financiële, de bijlage 2 van de DVO staan. Waarbij overigens, dat is dan meteen een verzoek, artikel 4, lid 4, die zin loopt gewoon helemaal niet. Dus dat is wel heel vreemd, dus, maar dat gaat nou net over de nacalculatie. Dus ik kan me voorstellen dat dat ook überhaupt verwarring oplevert. En hij staat een beetje in contrast met lid 7 van hetzelfde artikel en daar zit volgens mij de verwarring in. Wat ik hoor, en dat is dan ook meteen de checkvraag, is dat wij feitelijk als Laren of als elke gemeente, elk deel in de gemeente, uiteindelijk te maken hebben met een afrekening aan de hand van de gevraagde of de geboden hoeveelheid dienstverlening. Dat zal deels apparaatskosten zijn en dat zal deels ook misschien nog andere kosten zijn die gekoppeld zijn aan de verleende trajecten, om het maar even zo te noemen, ja. Dus dat is eigenlijk wat je aan het eind van het jaar ziet. U heeft in uw gemeente meer gevraagd of minder gevraagd en dat wordt teruggegeven, dan wel komt er een naheffing. Zo interpreteer ik het. Als ik dat begrijp, dan heb ik een bredere vraag, klopt het nou dat door het uiteen trekken van de oude Gemeenschappelijke Regeling in een nieuwe Gemeenschappelijke Regeling en een DVO, geen nieuw beleid zit? Dus er zit gewoon geen nieuw beleid in, dit is gewoon een technisch uiteen halen, uiteenrafelen van twee documenten. Dan als dat zo is, daar ga ik dan maar even van uit, dan heb ik nog wel eigenlijk een opmerking die ook mevrouw Van Dorst heeft gemaakt over, wat is nou eigenlijk de positie van de raad nog? Want ik vroeg al, daar heb ik ook geen antwoord, ja, ik heb helemaal aan het eind een antwoord gekregen, de DVO is bevoegdheid van het college, als ik het zo begrijp. Formeel snap ik dat natuurlijk wel, maar ik vind het ook wel iets makkelijkers hebben om dan daar niks over in de zienswijze te zetten. Dus eigenlijk wil ik wel voorstellen om de zienswijze aan te passen, desnoods met een amendement of het college mag wat mij betreft ook zelf een voorstel doen, waarin duidelijk wordt onderstreept dat de gemeenteraad behoefte heeft om vinger aan de pols te houden. Want dat mis ik nu. Dus nou, ik hoor graag wat de wethouder zometeen zelf voorstelt. Gaat hij het zelf doen of verwacht hij van ons een voorstel? Want

daar moet ik dan even over nadenken. Ja, en dan nog als laatste terugkomend op die dashboards. Het blijft gewoon een ingewikkeld verhaal. Daar kan de wethouder op zich niks aan doen, maar kijk, want dashboards, dan heb je een dashboard, dan zie je iets gebeuren van, oeh, er zijn heel veel meer trajecten van dit gevraagd of heel veel minder van dat. En dan is het antwoord, ja, dat is een momentopname. Dus ja, dat is het natuurlijk altijd en dan moeten we het volgende kwartaal maar weer kijken. Dus zo kom je eigenlijk nooit tot concreet sturen op kwartaalbasis van het aanbieden van al deze voorzieningen waar die allemaal mee gemoeid zijn. Dus ik blijf dat een lastig instrument vinden. Maar ik moet eerlijk zeggen dat ik ook niet zo snel weet wat het dan moet worden. Dus ja, dat moeten we dan maar in de praktijk in de komende jaren verder ervaren. Dus wat dat betreft is het wel beantwoord, maar het is niet de ideale oplossing. Nou, en dan eigenlijk toch als laatste nog die ton voor dat traject. Daar wil ik toch even misschien na de vergadering met partijen overleggen of die ook vinden dat dat een reëel bedrag is? Of misschien ook nog wel ambtelijk advies op krijgen? Of dat we ook in de zienswijze dan moeten meenemen dat wat Laren betreft dat bedrag misschien omlaag zou moeten, dat daar eerder aan de bel getrokken moet worden. Ik zeg nog niet dat dat moet, maar ik wil wel even meer informatie hebben om te bepalen of dat zou moeten. Dank u.

De voorzitter: Ja, mijnheer Koldenhof, dank u wel voor uw vragen. Mevrouw Van Dorst en daarna de heer De Jong.

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Dank u wel, voorzitter. Ik had nog twee vragen en dat is, het woord centrumgemeente wordt hier gebruikt. Ik heb altijd begrepen dat wat onze regio betreft Hilversum de centrumgemeente is en daar ook bepaalde extra's voor krijgt financieel en andere ondersteuning. In Google en dergelijke en ook in de wet op de Gemeenschappelijke Regelingen wordt inderdaad het woord centrumgemeente gebruikt in dit verband. Hoe verhoudt zich dat tussen het door Den Haag gebruikte woord centrumgemeente? Vind ik best belangrijk. Het tweede is een zeer onbelangrijke. Tenminste, ik denk dat ik dat begrijp, maar in het begin begreep ik het niet. In de zienswijze staat, daarnaast, en dat is een, tweede, derde alinea, daarnaast verzoeken wij u en de gemeente Laren in de rol van gastgemeente, bla bla ba. Is dat een tikfout of begrijp ik het niet goed? Dat is mijn tweede vraag. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van Dorst. De heer De Jong van Liberaal Laren.

De heer De Jong: Ja, ik ben het met de heer Koldenhof eens om te kijken naar een lager bedrag dan die ton. Als je dat bijvoorbeeld naar 50 duizend brengt, dan begrijp ik van de wethouder dat het aantal gevallen niet toeneemt. Dus waarom zou je dan geen 50 duizend nemen, dan sluit je alle risico's uit.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer De Jong. De heer Lobregt, het CDA.

De heer Lobregt: Ja, ik vind het wel grappig wat hier dan weer gebeurt over die ton. Die ton wordt genoemd en ik zie mevrouw aan de overkant heel hard nee schudden. Dus daar is geen ... Daar is in ieder geval vanuit de ambtenarij is daar geen buy-in voor als ik gewoon naar de expressie kijk aan de overkant. Hoop, mijnheer De Groot, en ik hoop, ik krijg heel veel vragen van alle luisteraars, wordt het na deze vergadering, wie is toch die mijnheer Lobregts?

De voorzitter: Die is er niet.

De heer Lobregt: Ja, die is er niet, want die heet mijnheer Lobregt al een jaar of vier. Maar dat maakt verder niet uit, mijnheer De Groot. Dat is een vraag die ik vaak krijg. Dus mijn hoop, ja, mijn hoop is, wordt het in dit geval, is ook uitgestelde teleurstelling. En uw hoop, uw hoop dat alle gemeenten hetzelfde beleid gaan voeren, horende de vragen hier alweer aan deze kant van, kan die 100 duizend niet naar 50 duizend? Vergeet het maar, mijnheer De Groot, dat gaan we niet doen. Maar als we echt, als we echt efficiënt willen zijn, mijnheer De Groot, dan zullen we ons als gemeentes, zullen we ons moeten beheersen. En dat betekent dat we gewoon alle vier hetzelfde beleid moeten voeren. En ik begrijp niet, maar misschien kunt u me dat uitleggen, mijnheer De Groot, want u bent alwetend, dat weet ik, misschien kunt u me dat uitleggen, mijnheer De Groot, waarom moeten wij als vier gemeentes een verschillend beleid hebben als het gaat om de HBEL? Waarom kunnen we niet gaan naar één beleid, zodat we het echt efficiënt kosten beheersen echt efficiënt kunnen uitvoeren? Een andere trigger kwam ook vanuit mijn linkerkant, uw rechterkant, over schaduwadministratie, et cetera. Moeten we allemaal niet willen. Maar ik hoop ook dat we gaan moderniseren dan in die administratie en dat we AI ook gaan toepassen. En dat we, ja, dat we gaan automatiseren. En dat we dus uiteindelijk zodanig, wordt het op die manier ook tot een verdere efficiëntie gaan komen van die administratie, ook met het gelijke beleid. Dus ik pleit heel erg, mijnheer De Groot, voor gelijk beleid tussen de vier gemeentes en ik hoor graag uw standpunt daarin. En ik zie nu rechts van u geknik in plaats van nee geschud, dus daar ben ik dan wel weer blij om.

De voorzitter: Nou. Goed. Wethouder, er zijn nog een aantal vragen in de tweede ronde gesteld. Waarbij ik, kijk ik even naar de VVD, maar dat werd door meerdere, heel concreet ging het nog even over een aanpassing van het bedrag. En u heeft nog een open uitnodiging gekregen, ik kijk even naar u, mijnheer Koldenhof, over of er een voorstel voor een aanpassing moest komen om de gemeenteraad op te nemen? Toch die twee dingen. Ik kijk even naar u hè.

De heer Koldenhof: Een voorstel voor aanpassing van de zienswijze.

De voorzitter: Ja, precies. Nee. Wilt u de antwoorden of in ieder geval een reactie geven op de gestelde vragen?

De heer De Groot: Ja, ik zal beginnen met mijnheer Lobregt. Dat is een groots manier om dat te doen. Dus ja, dus excuus, het is inderdaad iets wat op een of andere manier erin geslopen is en er moeilijk uit te krijgen is. Dus excuus daarvoor. Gelijk beleid, ik ben er hartstikke voor. En ik probeer dat ook te bepleiten binnen de gemeentes, we werken eraan. Maar uiteindelijk, de raden bepalen het beleid. Dus uw oproep aan mij is niet, zou u niet aan mij moeten richten, maar aan uw collega's. Dat zou ook de toepassing kunnen zijn om al dan niet 50 of 100 duizend euro als normbedrag te nemen voor een rapportage. Maar goed, ook dat is aan u. Dan, ja, de heer Koldenhof, dank voor uw betoog over de spraakverwarring. Ik denk dat dat een terecht punt is wat aanpassing behoeft. En we zullen ook ... Of ga je dat toch straks even toelichten, mevrouw Eissens? Mag dat, voorzitter?

De voorzitter: Ja, laten we maar doen. Mevrouw Eissens.

Ambtelijke ondersteuning: Ja, we hebben even in de stukken gekeken ondertussen. Het gaat inderdaad over artikel 7 en artikel 4 en daar is inderdaad de ingewikkeldheid. En daarom hebben we er ook een bijlage bijgevoegd over voor de financiën. De ingewikkeldheid is dat we met twee financiële stromingen te maken hebben. We hebben enerzijds de apparaatskosten die gebaseerd zijn op het aantal voorzieningen. Nou, wat ik

dus net al aangaf, de stand, de cijfers van het begin van het jaar. Anderzijds hebben we het gebruik van de voorzieningen, dus de daadwerkelijke afname van, nou ja, Wmo, jeugd, nou, noem maar op. Artikel 4 gaat over de apparaatskosten en daar gaan we niet voor afrekenen. Artikel 7 is gewoon het daadwerkelijk gebruik van de voorzieningen en dat is een-op-een wordt dat doorberekend. Dus daar, zeg maar die nacalculatie en die afrekening die heeft daar geen toepassing op. Maar ik begrijp wel die verwarring. Dat hadden wij dus ook met het opstellen van de stukken. Dus we moeten denk ik nog een keer kijken met financiën van, hoe krijgen we die duidelijkheid in de stukken? Het zijn twee andere financiële stromingen, maar het vraagt om een goede formulering. Dus, nou ja, dat is even het technische antwoord. Ik hoop dat die helder is zo.

De voorzitter: Ik zag het, maar u krijgt ... Als het zo meteen nog niet helder is, kom ik zo meteen gewoon weer bij u terug. Mijnheer De Groot, gaat u nog verder met uw beantwoording?

De heer De Groot: Ja, als het gaat over oud en nieuw beleid, volgens mij is dit een beleidsarme wijziging. Dus het is niet zo dat het beleid als zodanig ... Nee, het is niet dat het beleid dat we tot nu toe hanteren wijzigt door deze Gemeenschappelijke Regeling, dus wat dat betreft is er geen wijziging. Dat gaat puur over de wijze waarop we samenwerken en hoe we straks onze afspraken gaan vastleggen conform de regeling van DVO. En over DVO gesproken, u zegt van, ja, daar zouden we graag ook wel eens een zienswijze op kunnen geven. En ik denk dat dat een iets is wat ik me goed kan voorstellen en wat denk ik ook goed is dat dat meegenomen wordt. En dan kunnen we de zienswijze doen of zijn er andere manieren waarop ik dat efficiënter kan doen? Dat kijk ik even naar rechts, als het mag. Nou, daar bedoel ik mee te zeggen dat als dit via een amendement moet, dan zou ik het jammer vinden als het veel simpeler kan. Daarvoor kijk ik even naar mijn ambtelijke staf.

De voorzitter: Ja, ik ga denk ik zo meteen nog even naar de griffier kijken. Ik zie nu mijnheer Koldenhof gaan zwaaien. Ja, nou, ik doe even mijnheer Koldenhof, want het is ook een discussie heen en weer.

De heer Koldenhof: Nou, ik kan er wel mee leven als dat gewoon op hoofdlijn gebeurt. Dus het gaat helemaal niet om, ik hoef geen, de zienswijze die regelt dat artikel moet precies aangepast worden. Maar het gaat mij om, wat volgens mij bij meerdere partijen de vraag is, het gevoel bekruipt, we hebben dan geen invloed meer of niet voldoende, want dat blijft alleen nog maar bij het college. Dus het gaat mij om dat de gemeenschappelijke gemeenten of gezamenlijke gemeenten moet ik zeggen, begrijpen en dus samen een oplossing moeten zien te vinden. Hoe betreft u de raad erbij? En dat zie ik nu niet, nog niet. En ik heb het liefst dat u met een voorstel komt en dat u dat ambtelijk voorbereidt de komende dagen. Weliswaar is het kort dag omdat we nou volgende week al raad hebben, maar wat mij betreft moet u er dan maar even aan trekken.

De voorzitter: Mijnheer de wethouder, u gaf net aan, misschien kan er een goed antwoord komen van mevrouw Eissens met de verhelderende aanvulling van de heer Koldenhof. Wie mag ik het woord geven? Ik denk uit pragmatische overweging dat we eerst mevrouw Eissens laten. En dan wil ik wel graag dat u even luistert of dat het antwoord is wat u wil hebben, mijnheer Koldenhof. Ik ga ingrijpen even, want het college is nog even aan het overleggen met de ambtelijke top. Maar ik kom bij mijnheer Koldenhof terug. Ik heb net even ruggenspraak met de griffier gehouden. Er ligt gewoon een zienswijze als beslistpunt, dus willen we in die zienswijze, als u daar echt iets in veranderd wil hebben, moet het echt een amendement worden. Dus als u net zegt in uw toevoeging van, ik ben ... Het kan niet zomaar zeg maar ambtelijk aangepast worden. Dus hoe gaat u dan uw vraag herhalen dat het eigenlijk een amendement moet worden?

De heer Koldenhof: Ja, maar dan bereid ik het college alvast voor om dat toch ook met medelezen van mijn fractiegenoot heel dat artikel 4 krom is opgeschreven en dat dat opnieuw moet worden gedaan. Dus ja, ik kan dat wel in een amendement zetten, u moet dat artikel en de zienswijze, kijk nog eens goed, wat staat er nou eigenlijk en waar heeft wat betrekking op en schrijf het opnieuw op. Uw vraag. '...' (02:22:39).

De voorzitter: Maar u krijgt straks nog een, we krijgen straks nog zelfs de vraag, mijnheer Koldenhof en aan u allemaal, of het überhaupt door moet geleiden, of dat stuk voldoende goed is?

De heer De Groot: '...'.

De voorzitter: Nee, even heel formeel gewoon, want er zijn genoeg vragen over. Dus, maar we gaan terug naar de beantwoording. U heeft inmiddels overlegd, mijnheer De Groot, met uw ambtelijke ...

De heer De Groot: Ja, nee, mijnheer Koldenhof gaat over de betrokkenheid van de raad. Als wij een DVO hebben of dat soort dingen, als het gaat over wat voor afspraken gaan we maken, wat willen we doen? Er komen allerlei rapportages en gaan we ook kijken, wat willen we volgend jaar bereiken? Dan vind ik dat dat met een raadsinformatiebrief naar de raad moet. Dat lijkt me de correcte wijze om dat te doen. Ik denk niet dat daar een amendement voor nodig is.

De voorzitter: Vooral even naar mijnheer Koldenhof.

De heer Koldenhof: Ja. Als het zo even in '...' (02:23:26) mag?

De voorzitter: Nee, nee.

De heer Koldenhof: Maar u geeft de ruimte. Dank u, voorzitter. Dan zie ik dat als een toezegging die ik graag op de toezeggingenlijst wil laten opnemen, dat wij dus op gezette tijden steeds over de voortgang van de DVO en alle consequenties daarvan worden op de hoogte gehouden.

De voorzitter: Dank u wel voor deze mooie samenvatting van de toezegging.

De heer Koldenhof: Dan hoeft die niet meer. Maar dan kom ik dus nog wel, voorzitter, met een ander amendement of een verzoek aan het college of een toezegging voordat ze die DVO vaststelt dat hele artikel 4 moet worden herschreven.

De voorzitter: Ja, dat is denk ik nog iets van techniek. Dan gaan we even terug naar de wethouder.

De heer De Groot: Nou, mijn collega Van Midden heeft er ook naar gekeken. Die zegt van, ja, je zou het eigenlijk even wat meer uit elkaar moeten houden. Maar ik vind wel dat we dat even terug kunnen nemen naar huis om te kijken of we dat wat scherper kunnen formuleren. En ik denk ook wel dat het mogelijk is om dat voor volgende week op orde te hebben. Dat, ik kan het u allebei toezeggen eigenlijk.

De voorzitter: Ja, ik krijg nu wel even ambtelijke ondersteuning vanuit de griffier. Want dat wordt even zo, wij zijn nogal van het pragmatische. Maar zoals het stuk nu ligt, ligt het en we kunnen het niet zomaar aanpassen. Ik ga eigenlijk, op het risico af dat mijnheer Koldenhof zometeen zegt van, we moeten, voorzitter '...' (02:24:44). Vloeit hier heel veel bloed uit voort, mijnheer De Groot, als u gewoon ordentelijk dit stuk

aanpast en wij in de volgende commissievergadering dit terugkrijgen. Want het is, want ik voel namelijk wel frustratie bij die en gene. Als we het niet goed opschrijven, dan hebben we zo meteen een discussie in de gemeenteraad. Kijk, als u zegt, dat kan allemaal niet en we moeten het voor het weekend aangepast hebben, maar dan hebben we, dan moet het eigenlijk dus toch met een amendement. En dat is niet om vervelend te doen, want ik geloof niet dat hier nu collega's aan tafel zitten die het vervelend willen doen, we willen het gewoon goed hebben. Hoeveel bloed vloeit eruit voort als we u beloven als presidium en als commissie dat het de volgende ronde dan met een herschreven pagina terugkomt, als dat al kan.

De heer De Groot: Ja, ik denk dat de tekst als zodanig in orde is. Ik denk alleen dat, nou ja, daar verschillen de meningen van. Mijnheer Merckx schudt nee, mijnheer Van Midden zegt ja. Ik denk zelf ook ja, maar ik denk wel dat het duidelijker opgeschreven kan worden. Dus ik wil hier nog wel even op kauwen. Ik denk als dat het enige is wat we moeten oplossen, moeten we dat wel op een of andere manier een mouw aan kunnen passen voor volgende week. Dus dat wil ik meegeven.

De voorzitter: Ja, maar onze griffier zegt dat dat niet zomaar kan. Mijnheer Koldenhof. Het is trouwens een discussie tussen u, ik doe niet mee. Mijnheer Koldenhof.

De heer Koldenhof: Ik probeer ook even constructief mee te denken. Wat voor die DVO, want die stellen we, zoals u begrijpt, niet vast. Dus ik bedoel, en ook de bijlagen stellen we niet vast. Dat snap ik. Dus dat ene deel, dat hebben we getackeld met uw toezegging van, hoe wordt de raad betrokken en dit en dat. Dus dat is de toezegging, dat hoeft al niet meer in de zienswijze. Als het u lukt om volgende week een herziene paragraaf te hebben geschreven van die bijlage 2, artikel 4, dan kunnen we het op dat moment daarover hebben. Die stellen wij niet vast, dus, maar ik wil hem wel van tevoren zien. Want het is een bijlage die uzelf meestuurt, ja, dan hoort het bij de stukken. En dan denk ik, ja, ik bedoel, ik vind het dan niet meer dan logisch dat u dat dan zelf doet. Want ja, u gaat toch niet aan mij vragen om een artikel te herschrijven? Dus wat dat betreft, ik kan met alles leven, maar ik wil voor de vaststelling ... Ik wil ... Ik kan met alles ... (02:27:18).

De voorzitter: Ja, sorry, mijnheer, ik luister naar u.

De heer Koldenhof: Ik kan met alles leven, maar ik wil voordat we de Gemeenschappelijke Regeling vaststellen, zien wat er in artikel 4 van de bijlage 2 staat.

De voorzitter: Ja. En dan ga ik als voorzitter nog even weer, want ik heb net ook even, terwijl ik naar u aan het luisteren was, ook nog even de griffier. U stelt zelf al vast dat wij de bijlage en dergelijke, die worden meegestuurd, maar die worden niet vastgesteld. En daarin zit dan geloof ik toch de oplossing dat als u kan toezeggen, mijnheer De Groot, dat die bijlage duidelijker wordt opgeschreven en dan wordt gedeeld met de gemeenteraad voor de vergadering, ruim voor de vergadering en dan 24 uur van tevoren hopelijk. Als dat zo, als dat een toezegging kan zijn, dan zijn we er volgens mij uit ook voor u. Maar er komen nog een paar andere terug. Maar lukt dat die toezegging? Dus één is de rib, die is, de betrokkenheid van de raad wordt in een raadsinformatiebrief. Dat is een toezegging, die is genotuleerd inmiddels. En als ik u de tweede toezegging mag ontlokken, dat u dan artikel 4, of bijlage 2 artikel 4 redigeert, mag ik het zo zeggen. Als u die toezegging ook doet, dan is voor dit puntje het afgehandeld.

De heer De Groot: Ja. Nou, we gaan er kritisch naar kijken. We hebben de opmerking goed ter harte genomen en we komen daar zeker op terug voor de komende vergadering.

De voorzitter: Nou, dan is dat afgehandeld. Nou ben ik ondertussen alleen de draad kwijt of er nog collega's zijn die ook nog een vraag hadden die nog beantwoord moest worden? O ja, dat was het ook. Dank u wel. Nou, mijnheer De Groot, weer aan u het woord.

De heer De Groot: Ja, eens even kijken hoor. Dan iets over het dashboard. Ja, dat dashboard, dat laat zien wat de ontwikkelingen zijn. Dat laat niet zien ... Maar aan de hand daarvan moet je kunnen bepalen welke dingen hebben, wat is de trend? En gaat die trend in de richting zoals we die verwacht hadden op basis van de inzet die we plegen? Dat betekent ook dat je per jaar moet kijken, welke middelen zetten we in, wat zouden we meer moeten inzetten of minder in moeten zetten om de gewenste ontwikkeling neer te zetten? En die dingen zijn eigenlijk ook door de raden denk ik al met de visie sociaal domein en met de kritische succesfactoren al eigenlijk heel goed ingericht. In uitvoeringsplan van het sociaal domein komt dat keurig terug. Dat betekent dus ook dat die combinatie van die zaken eigenlijk moet helpen om de raad beter in positie te brengen, zoals tot nu toe het geval is. Ik ben het met u eens, het dashboard alleen helpt u niet. Ik kijk er elk kwartaal met interesse naar, maar het gaat om de trend en werkt het wat we ingezet hebben? Dus dat daarover. Dan nog de vraag over de centrumgemeente. Ik kan er in zijn algemeenheid wat over zeggen. Je hebt een centrumgemeenteregeling, daar maken we nu dus Gemeenschappelijke Regeling van, gebruik. En je hebt een centrumgemeente in de zin van de wet zoals Hilversum dat is. Maar je kunt dus ook in een Gemeenschappelijke Regeling een centrumgemeente aanwijzen zonder dat die dat, zonder dat die gelijkgeschakeld is aan Hilversum. Dat zijn de dingen die ik nog kan beantwoorden. En ik ben het eens met de opmerkingen die gaan of wij, en ik denk dat dat, en de automatisering, ik denk dat daar nog veel meer uit te halen is. Niet alleen maar in de HBEL, maar ook in de BEL.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer De Groot. Ik kijk nog even naar de collega's. Mevrouw Van Dorst denkt dat ze nog iets gemist heeft. Aan u het woord.

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Heb ik die tikfout nou gemist?

De voorzitter: Ja, daar zit een tikfout in, schijnt. Maar welke zin ziet u een tikfout?

Mevrouw Van Dorst-Brakel: In de zienswijze zelf, kun je vanuit jezelf namens de gemeenteraad Laren zeggen, daarnaast verzoeken wij u en de gemeente Laren. Klopt dat?

De voorzitter: Even voor de luisteraar thuis, we wachten even op een antwoord op de vraag van mevrouw Van Dorst.

De heer De Groot: Dit is een verzoek wat uw raad doet, zowel aan de HBEL-samenwerking als aan de gemeente Laren zelf, om in de rol van gastgemeente ons over vier jaar in het voorlaatste jaar van de volgende coalitieperiode te informeren met de evaluatie van de effectiviteit van de huidige centrumregeling. Dus dat betekent dat dat niet alleen maar voor de HBEL geldt, maar dat u dat ook aan ons vraagt als college.

De voorzitter: Dat is een antwoord op uw vraag, mevrouw Van Dorst.

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Ik denk dat het taalkundig niet klopt, maar we kunnen dat nog later even bespreken, het woord gemeente. Wat is een gemeente? Bedoelt u hier dan niet het college? Ik denk dat dat niet helemaal klopt. Maar goed, we pakken dat later op.

De voorzitter: Nou, ik zie ook geen schitterende ogen aan de overkant. Ambtelijk, kunt u hier nog iets aan toevoegen? Lezen we het niet goed of zijn deze vragen in Blaricum en Eemnes niet gesteld?

Ambtelijke ondersteuning: Ik merk dat ik geacht word te reageren, maar de zienswijze heb ik niet zelf opgesteld en niet gezien, dus ik kan hier geen antwoord op geven.

De voorzitter: Helder. Ik zit even te kijken, hoe zwaar, mevrouw Van Dorst, hangt u daaraan? Mevrouw Van Dorst, mevrouw Van Dorst? Nee, maar is daarmee, gaat u straks verkeerde besluitvorming daardoor nemen? Want dan zou ik willen samenvatten dat we dat ...

Mevrouw Van Dorst-Brakel: Nee, ik vraag om een kritische uitlegging van de zin en daar krijg ik op dit moment geen antwoord op. En daarom zeg ik, daar kom ik later wel op terug.

De voorzitter: Ja, maar dan ga ik het even aanslijpen. Want ik ga zo meteen ook nog aan u vragen, als met de beide toezeggingen die aan de heer Koldenhof aan ons allemaal zijn gedaan, of we zo meteen gaan hameren of dat we dit nog weer opnieuw gaan bespreken? Als u dadelijk in de gemeenteraad onder voorzitterschap van de voorzitter van de raad over deze zin gaat vallen, dan wordt het denk ik minder gezellig. Dus wat mij betreft, en dan kijk ik eigenlijk ook even rond, want als nou het algemene gevoel in deze commissie is dat iedereen niet snapt wat er staat, dan zou ik zeggen van, nou, dan staat het er echt niet goed. Maar als iedereen zegt, nou, mevrouw Van Dorst, u heeft een punt, maar we snappen gewoon wel wat er staat en we gaan geen verkeerde besluitvorming nemen, dan zou ik hem eigenlijk willen meenemen in dat die gewoon beantwoord is.

De voorzitter: Ik vertrouw erop dat het college en de schrijver van deze brief weet wat die bedoelt. Ik heb het niet begrepen, maar dat kan aan mij liggen. Ik laat het zoals het is, zoals het staat.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zijn we volgens mij allemaal wel rond met dit punt. Ja, ik durf het bijna niet te concluderen. Ik ga ook nog één keer dan de toezegging herhalen, want dat is een harde. De rib, in een raadsinformatiebrief wordt de gemeenteraad bij tijd en wijle op structurele momenten geïnformeerd. En, nou, de paragraaf die komt herzien naar ons toe. En dan ga ik even hier de conclusie trekken, en dan kijk ik ook wel weer mijnheer Koldenhof aan, als nou die beide toezeggingen gedaan zijn en wij hebben zeg maar op die dag voor de gemeenteraad die aangepaste tekst en die tekst is goed, is het dan een hamerstuk of een bespreekstuk volgens u?

De heer Koldenhof: Ik denk voor de veiligheid dat ook helemaal niet zo heel veel op de agenda staat, dat het best gewoon een bespreekstuk kan blijven.

De voorzitter: Dat vindt u.

De heer Koldenhof: Bovendien heb ik ook aangekondigd dat ik mogelijk nog met een amendement kom over die 100 duizend euro trajecten.

De voorzitter: Dat is nog wel een goede trouwens, nu u dat nog even zegt. Want daar hebben we nog niet een ... Wat vindt de wethouder van het voorstel om dat te doen? Want daar heeft, dat is nog een beetje blijven

hangen. Als de gemeenteraad van Laren een amendement zou voorleggen van de VVD en aan zou nemen met, we willen naar 50 duizend, dat kunnen we doen natuurlijk, maar wat vindt u daarvan?

De heer De Groot: Nou, ik zou wel graag willen, kijk, inhoudelijk kan ik daar natuurlijk verder niks van vinden. Ik bedoel, dat is waar de gemeenteraad behoefte aan heeft, dat doen ze. Het bevordert niet de harmonie tussen de verschillende regelingen, zal ik maar zeggen, de rapportages. Maar mevrouw Eissens heeft daar nog ook nog een nadere toelichting op. Dus wellicht dat zij nog wat daarover kan ...

De voorzitter: Ja. Mevrouw Eissens, aan u het woord. Ja, ze luisteren allemaal nu naar u.

Ambtelijke ondersteuning: Oké. Nee, ik snap de vraag ook van, waar is die 100 duizend op gebaseerd? Moet dat 100 duizend zijn, kan het meer, kan het minder? Waar het eigenlijk uit is ontstaan is met name, dat heeft met de jeugdzorg te maken. Die kosten die zijn, nou ja, die kunnen echt, die kunnen ver oplopen. Niet zozeer alleen bij één toekenning, maar het gaat soms ook gewoon echt meestal om doorlopende trajecten. Dus die lopen dan, dan krijgt een kind voorziening, die gaat bijvoorbeeld, die wordt uit huis geplaatst. Die gaat extern naar een partij en die blijft daar, nou ja, een jaar of twee, bij wijze van spreken, ik noem even wat platgeslagen, zitten. En die kosten die lopen op. Het is niet zozeer dat we exact op die 100 duizend zitten zo van, nou ja, het is 100 duizend en we maken een melding. Maar we kunnen wel zien in de aanloop naar die voorziening, dus naar die toenemende voorziening, dat kunnen wij zien, dat inzicht hebben wij, dat wij op tijd de melding ook maken bij de bestuurders van, hé, let op, we gaan uit de pas lopen. Die gesprekken vinden ook plaats, dus wij geven ook van tevoren aan, let op, er zijn dure casussen, let op, we gaan uit de pas lopen. Maar we hadden niet een heel duidelijk bedrag daarin afgesproken met elkaar van, hoe doen we dat dan met elkaar en wanneer doen we dat? En we hebben er nu voor gekozen 100 duizend aan te houden als een streefbedrag, omdat daar vaak de kosten echt hoog gaan oplopen. Dan heb je het echt over dure LTA-voorziening. Dus dat zijn landelijke langdurige trajecten. Anderhalve ton hoor ik net zelfs, die LTA. Dat zijn langdurige jeugdzorgtrajecten die dus minimaal anderhalve ton kosten. Dus we hebben nu gewoon een bedrag genomen van een ton dat het meest, nou ja, relevant is. Jij wil heel graag dingen toevoegen.

Ambtelijke ondersteuning: Ik wil heel graag dingen toevoegen.

De voorzitter: Er komt nog even een aanvullende opmerking van mevrouw Pool.

Ambtelijke ondersteuning: Want ik hoorde inderdaad ook iemand aangeven van, we kunnen er ook niet zo heel veel mee en dat is het ook. Dus we hebben gekeken van, goh, welk bedrag zou daarin passend zijn? In de wetenschap dat als wij het over een jeugdige hebben die een LTA-voorziening heeft, dat het gemiddeld anderhalve ton is. Dus daar hebben we onder willen zitten. En het is puur alleen maar informerend, want helaas, u kunt er niks mee, want het is een zorginhoudelijke beoordeling.

Ambtelijke ondersteuning: Het is ook met name bedoeld om zicht ...

De voorzitter: Mevrouw Eissens.

Ambtelijke ondersteuning: ... te hebben op de begroting. O, sorry. Ja. Met name bedoeld ook om zich te hebben op de begroting, wat kunnen we nou verwachten? Want van tevoren schat je natuurlijk een x-bedrag dag in, maar het kan helaas gebeuren dat er een LTA-traject plaatsvindt. Hoeft maar één jeugdige te zijn en je

loopt uit de pas. En om dat te willen voorkomen, hebben we gezegd, oké, we nemen gewoon een maatstaf, die ton. We informeren op basis van een casuïstiek als we dat zien in de uitvoering. De teamleider doet dat bij ons via het afdelingshoofd van de uitvoering. En dan informeren we via die weg de bestuurder als daarvan sprake is. We wilden dat gewoon vastleggen. Dat is voor ons het meest belangrijke, om ook die garantie te bieden dat te doen.

De voorzitter: Dank u wel voor uw toelichting. Ik kijk even naar mijnheer Koldenhof.

De heer Koldenhof: Ja, ik zit hard na te denken over hoe ik dit nu moet interpreteren. Ik begrijp natuurlijk wel wat u zegt, maar het gaat mij om de kwetsbaarheid van onze eigen begroting. En eigenlijk geeft u dat zelf ook al aan van, we hoeven maar één keer of twee keer zo'n traject te hebben en we zitten in de problemen. Wat ik alleen maar beoog is tijdig geïnformeerd te worden als raad over, hier gaat een groot probleem ontstaan en hoe gaan we daar dan mee om? En nu is niet door mij, maar door de opstellers van de DVO voorgesteld, dat doen we dan maar bij een ton. Wilt u mij interromperen, wethouder, of ... Dat mag hoor.

De voorzitter: Nou, dat mag ook in een discussie.

De heer Koldenhof: U doet uw best.

De voorzitter: Maar ik zat niet op te letten, want ik zat aandachtig naar u te luisteren want ik denk, hij komt, mijnheer Koldenhof komt zo meteen met een uitdraai. Mijnheer De Groot, wat wilt u tegen mijnheer Koldenhof interromperen? Interruptie.

De heer De Groot: Nou, ik wil eigenlijk hem tegemoetkomen in die zin dat op het moment dat je begrotingstechnisch grote problemen voorziet, of het nou 10 duizend of 50 duizend euro is. Maar op het moment dat je ziet dat er grote problemen met de begroting zijn, dan geldt de actieve informatieplicht van de gemeente. Dus op het moment dat dat gebeurt en je gaat over die grens heen dat je zegt van, ja, jongens, dit gaat echt wel uit de spuigaten uitlopen, hier moeten we naar de gemeente, dan hoor ik dat al te doen. Daarbovenop komt dan nog speciale meldingen van een ton. Ik denk dat we op die manier denk ik een prima systeem hebben.

De voorzitter: En dat is een toezegging dan?

De heer De Groot: Zo hoort dat.

De voorzitter: Nou ja, ik kijk nog even naar mijnheer Koldenhof, want u zat zelf ook een beetje in een dilemma, want u begrijpt het wel.

De heer Koldenhof: Ja, nee, en de wethouder zou ook geen ander antwoord kunnen geven dan dat het hoort bij een actieve informatieplicht. Dat snap ik wel. En ik zit ook helemaal niet, ik heb helemaal niet per se zin om een amendement erover te maken. Maar hoe vaak in de afgelopen tijd nu u wethouder bent, heeft u de raad actief dan over zoiets geïnformeerd? Of is het nog nooit voorgekomen?

De voorzitter: Mijnheer De Groot.

De heer De Groot: Nou, dat is een aantal keer voorgekomen, zei ik in het begin van mijn wethouderperiode, dat we boven de gebudgetteerd bedragen uitkwamen. Dat is denk ik ook, maar goed, dan moet ik wel echt heel diep terug graven in mijn geheugen, gerapporteerd bij de presentatie die we gehad hebben over het sociaal domein. Dat we juist op de landelijke transitiearrangementen tekorten hebben en daar is dat dashboard natuurlijk een prima aangelegenheid voor. En die komen dus eens in het kwartaal komen we naar u toe. Nou, ik denk dat dat een prima moment is. En op het moment dat er nog meer reden is om alarmistische cijfers in de tussentijd te informeren, daar geldt actieve informatieplicht voor. Ik hoop alleen niet dat dat toch eens een keertje echt gebeurt op die manier.

De voorzitter: Ja, we komen op het stadium terecht dat het een heen en weer. Ik ga gewoon proberen iets samen te vatten, waarbij ik dan uitdagend probeer misschien te prikkelen. U gaat nog even diep nadenken of u met uw collega's een amendement wil indienen om het naar 50 te brengen, terwijl heel duidelijk is uitgelegd dat met de 100 duizend euro het voor in ieder geval ambtelijk gezien goed werkbaar is. En nu zie ik nog een hand. Ja, ik word, nu wordt de voorzitter geïnterrumpeerd. Mevrouw Eissens, u wil nog iets meegeven aan ons waar we iets aan hebben. O, mevrouw Pool.

Ambtelijke ondersteuning: Ja, sorry. Wij hebben heel nauw samengewerkt om zeg maar deze stukken ook uit de grond te krijgen. En ik wil, wij willen eigenlijk ook benadrukken dat zeg maar het artikel van die ton is ook zeg maar in het leven geroepen om juist aan zeg maar de behoefte van inzicht en zeg maar niet konijntjes uit de hoge hoed te krijgen, dat die daar ook echt vandaan komt. Dus het is een extra, hij was er niet. Dit is echt op individuele voorziening dat er dus een extra vlaggetje vanuit Huizen in deze uitvoeringsorganisatie komt van, jongens, let op, we hebben toch een jeugdige of een andere voorziening die toch wel wat hoger is dan gebruikelijk. Dus het is wel iets extra's.

De voorzitter: Maar bedoeld om ons als gemeenteraden tegemoet te komen, begrijp ik?

Ambtelijke ondersteuning: Zeker.

De voorzitter: Dan kijk ik toch nog een keer, een allerlaatste keer naar mijnheer Koldenhof. En die maakt een beweging van, ik vind het duidelijk genoeg nu zo. Dan ga ik niet nog een keer de twee toezeggingen van de wethouder herhalen. Ik ga wel even de conclusie maar trekken dat het formeel nog een bespreekstuk is, maar onze raadsvoorzitter zit hier ook aan tafel. Gehoord hebbende de beraadslagingen zullen we kijken of we ons als gemeenteraad met die twee toezeggingen die gedaan zijn in dat stuk, dat u dan op dat moment dat de raadsvoorzitter aan de raad mag voorstellen, is het goed? Kunnen we het hameren? Want het is volgens mij wel uitgebreid en genoeg besproken, waarvoor zeer wel dank, want het is een ingewikkeld stuk. Ook dank aan mevrouw Eissens en mevrouw Pool. Nou weet ik niet of mevrouw Filius er is, maar ik zie nog een mevrouw zitten. Dank voor deze uitgebreide behandeling, maar het gaat ook over iets.

## **11. Rondvraag**

De voorzitter: En dan zijn we bij, met uw welnemen, bij agendapunt 11, de rondvraag. De rondvraag is, wie heeft er een rondvraag? Die dan ook, moet ik erbij zeggen, betrekking heeft op deze commissie. Mevrouw Graafsma, CDA.

Mevrouw Graafsma: Dat vind ik, dank u wel, voorzitter, dat vind ik dan wel tricky dat je dat er nog even bij zegt. Maar ondanks dat wethouder Rood hier niet aanwezig is, maar ik van zeer groot maatschappelijk belang vind, doe ik toch een oproep aan het college, en ik neem aan dat het bij wethouder Rood ook wel terecht zou komen, om zo spoedig mogelijk stappen te zetten om hun collegebevoegdheid te gebruiken om de wijziging van het bestemmingsplan Caliskamp op te pakken en deze wijziging van industrie naar wonen spoedig te realiseren. Dat was mijn oproep aan het college.

De voorzitter: En het maatschappelijke zit hem in het feit dat u daar sociale woningbouw wil? Want anders zit er niks maatschappelijks in deze vraag.

Mevrouw Graafsma: De afspraak is geweest dat er 40 procent sociale woningbouw zou komen en ...

De voorzitter: Daar zit uw maatschappelijke waarde.

Mevrouw Graafsma: ... daar strijd ik voor.

De voorzitter: Helder.

Mevrouw Graafsma: Want het is zeer van maatschappelijk belang dat dat er komt. Ja.

De voorzitter: Hij is langs het randje, maar de vraag is gesteld. Zijn er nog meer vragen vanuit de commissie? Op rechts niet, op links? Dan mijnheer Grunwald nog van Groen Laren.

De heer Grunwald: Ja, dank u wel, voorzitter. In De Gooi- en Eemlander van 3 oktober lees ik een artikel over dat de zorg in Gooi en Vechtstreek op de schop gaat. Te veel mensen belanden onnodig in het medisch circuit. En dat gaat erover dat de Hilversumse wethouder Gerben Van Voorden en René Batenburg, zijn de medisch directeur van Huisartsen Organisatie Gooi en Omstreken, met behulp van overheidssubsidie ernaartoe werken om mensen uit het medische circuit te houden. Nou gaan wij niet over huisartsen en het medische circuit, maar die manier van werken, dit experiment kan er wel toe leiden dat er mensen dus met hun problemen toch meer richting de gemeentelijke zorg gestuurd worden. Mijn vraag is ook van of de wethouder daarvan op de hoogte is in dezen, of hij met die club contact heeft om te overleggen van hoe zich die dingen tot elkaar verhouden en wel nog op de goede manier? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Grunwald. Wethouder De Groot.

De heer De Groot: Ja, een interessante vraag, mijnheer Grunwald. Als we kijken naar de beweging die we willen inzetten met GezondGooi, conform IZA en GALA, dan is het de bedoeling om meer dingen in het voorveld te doen. Maar daarbij speelt dan ook direct de discussie van financiering, hetzij door het Rijk, hetzij door de ziektekostenverzekeraars. En daar zie je wel beweging in, maar dat zal inderdaad nodig zijn. Want ik vind het wel een goede beweging, maar niet als we daar geen dekking voor krijgen. Dus dat is iets waar ik wel oog op houd, trouwens mijn collega's ook, inclusief collega Van Voorden. Dat kan ik u verzekeren.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer De Groot. Mijnheer Grunwald, voldoende duidelijk beantwoord? Dank u wel. Dan was dit de rondvraag.

## **12. Sluiting**

De voorzitter: En dan komen we bij de sluiting. Het is 22.47 uur en deze vergadering is gesloten. Wel thuis.